

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen worden.

Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [Toneelfonds Janssens](#) en [SABAM](#).

MAAR VENT TOCH!

Maar vent toch

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels
voor 5 dames, 4 heren

ISBN 9789038502762

© 1993 Toneelfonds J.Janssens/Hilda Vleugels

DECOR

De tuin van een rijk herenhuis.

De achterwand stelt de achtergevel van een groot herenhuis voor. In 't midden van die gevel bevindt zich een dubbele deur. Voor de deur: een brede trap. In de gevel, aan weerszijden van de deur zijn grote, hoge ramen geplaatst. (De ramen hoeven niet open te kunnen.)

Onderaan, tegen de achtergevel, groeit een half-hoge haag, die via de zijkanten tot vooraan doorloopt. In de beide zijkanten van de haag is een doorgang die achter de coulissen leidt. Die doorgangen zijn arcades van bloeiende rozelaars. Via de rechter-arcade bereikt men ook een klein zijpaadje achter de haag, dat met een hoek doorloopt tot tegen de trap.

Facultatief: smalle bloemperkjes voor de haag.

Achter de hagen, aan de zijkanten, staat een tuinmuur die her en der schilderachtig met planten begroeid is.

Helemaal vooraan links staat een verzorgd hondehok voor een grotere hond. Via dat hondehok moet men (kruipend) achter de coulissen geraken.

Achter het hondehok bevindt zich een tuinbank voor twee personen.

Vooraan rechts staat een ronde tuintafel (met één middenpoot) met twee tuinzeteltjes. Tussen de tuinzetels (hoeft niet zichtbaar te zijn) staat een stevig bijzettafeltje.

PERSONAGES

5 vrouwen - 4 mannen

VICTOR: Een oudere gentleman en playboy met buikje

BAVO: Jonge, slanke playboy. Nonchalant gedrag.

BABETTE: Lief, jong meisje.

RACHEL: Barones de la Jarretelle. Oudere, rijke dame.

CATHARINA: Gravin. Oudere, rijke dame.

JULES: De butler van Victor. Draagt butlers-uniform.

OLIVIA: Buurvrouw van Victor. Oud, hardhorig dametje in rolstoel.

ANTOINETTE: Travestiet. Jonge, slanke jongeman in elegante damesoutfit.

MINNIE: Dienstmeisje van Olivia. Jong meisje met dienstuniform.

TINA: Hond van Victor. Een grote hond (Deense dog, Duitse herder, Briard, o.d.)

1° BEDRIJF

(Het eerste bedrijf speelt zich af op een zaterdagmiddag. Tegen de haag aan de rechterkant staat een dichtgeplooid parasol. Victor zit in een tuinzetel.)

JULES: *(Op via trap, witte servet over de arm. Op de vingertoppen van zijn hand dienbord met fles whisky en glas.)* En, mijnheer Victor? Wordt het een geslaagd tuinfeest?

VICTOR: Ik heb alle gasten van het Palace-hotel uitgenodigd. Dan zou dat toch een geslaagd tuinfeest moeten worden. In het Palace-hotel logeren toch allemaal gefortuneerde mensen.

JULES: *(giet whisky in)* U zorgt er wel voor dat het een geslaagd tuinfeest wordt.

VICTOR: Ik weet het niet, Jules. Ik ben niet meer wat ik geweest ben. Kijk eens!
(klopt op buikje) En dan heb ik nog een gaine aan.

JULES: Zelfs mét dat buikje zullen de dames u nog onweerstaanbaar vinden.

VICTOR: Och, Jules. De dames laten zich niet zo gemakkelijk meer verleiden als vroeger. Vroeger kon je de dames inpalmen met charme en galanterie. Maar tegenwoordig, met al die "light"-produkten, moet een minnaar ook "light" zijn.
(klopt op buik)

En zoiets is niet "light", he Jules?

JULES: Er zijn zeker nog dames die u onweerstaanbaar vinden, mijnheer Victor.

VICTOR: Er zijn er nog, ja. Maar je hebt toch ook gezien wat ik de laatste tijd mee naar huis breng... Allemaal antiquiteiten!

JULES: Maar wel waardevolle antiquiteiten.

VICTOR: Pft! Oude dozen aftroggelen is niet plezant. Tien jaar geleden kon ik nog filmsterren rond mijn vinger draaien, knappe dochters van industriëlen versieren, beeldschone baronessen en gravinnen verleiden... Toen lééfde ik voor mijn hobby! Dat ik hen voor een miljoentje kon oplichten was toen bijna bijzaak. Maar met die aftgetakelde moemoes van tegenwoordig heb ik 't gevoel dat ik naar "den travaux" ga.

JULES: Uw vorige tuinparty aan de Costa Brava, was financieel toch een groot succes.

VICTOR: Maar daar heb ik me dan ook serieus moeten voor uitsloven. Dat mens was vijfentachtig jaar. En verrimpeld! Als ik haar wilde kussen moest ik tussen de rimpels haar mond gaan zoeken. Ik heb moeten dabben gelijk een hond om

overall aan te kunnen. Zoiets moet ge voor uw plezier niet doen, hoor.

JULES: Maar ze heeft u wel drie miljoen gegeven.

VICTOR: Ja. Op dat punt zijn die gefortuneerde moemoes dan weer het gemakkelijkst. Die zijn rap warm gemaakt voor liefdadige projekten. Maar voor de rest... *(drinkt whiskyglas leeg)*

JULES: Nog een whisky, mijnheer Victor? Zachte achtergrondmuziek: "Let's dance" van David Bowie

VICTOR: Nee, dank u, Jules. Ik hoor dat er ambiance is. Ik ga werken. Zorg jij hier intussen voor de romantische rompslomp?

JULES: Zeker, mijnheer.

(Victor links af. Jules opent de parasol, schikt de tuinstoelen, poetst de tafel, plukt rozen en zet die in een vaasje op de tuintafel. Met spuitbus verstuijft hij rozengeur, zet spuitbus in de struiken. Jules af via trap. Olivia en Minnie op via rechter-arcade. Minnie duwt de rolstoel van Olivia.)

OLIVIA: Als jij zegt dat er bij de bureu veel lawaai is, dan ga IK reclameren. Ik wil geen lawaai rond mijn oren.

MINNIE: *(luid)* Maar mevrouw Olivia, je hoort niet goed! Wat maakt het dan uit dat er naast uw deur een feestje gegeven wordt?

OLIVIA: Wat zeg je?

MINNIE: *(Gaat voor Olivia staan, zodat ze kan liplezen.)* Jij hoort dat toch niet.

OLIVIA: Ik hoor dat zeker niet. Maar dat wil niks zeggen. Lawaai is lawaai. En daar protesteer ik tegen. Ik heb toch niets anders te doen.

MINNIE: 't Is geen lawaai. 't Is muziek.

OLIVIA: Nee, ik ben niet ziek.

MINNIE: 't Is muziek! (*maakt moderne dansbewegingen*)

OLIVIA: En zot ben ik ook nog niet. Ik weet heel goed wat ik doe. Tegen lawaai moet gereclameerd worden. Of, ze hadden me moeten uitnodigen. Dan had ik niks gezegd.

MINNIE: (*stil*) Wat zou jij op een feestje kunnen gaan doen. Je valt om de twintig minuten in slaap. (*achter rolstoel*) Als ik mocht gaan (*doet enkele disco-stapjes*) IK zou wel weten wat doen!

JULES: (*Op via trap met plateau waarop fles champagne en twee glazen.*) Het feest is aan die kant, dames. Dit is het privé tuintje van mijnheer Victor. (*zet glazen en champagne op tuintafel*)

OLIVIA: Brabbelt die tegen zijn eigen of zegt die iets tegen mij?

MINNIE: Tegen u.

OLIVIA: En wat zegt hij?

MINNIE: (*enthousiast*) Dat we mogen mee feesten! (*Snel met Olivia naar linker-arcade.*)

OLIVIA: Wablieft?

(Minnie en Olivia af. Jules schikt de tuintafel, dan af via trap. Dansmuziek. Victor stijlvol dansend op via links met trippelende Rachel. Rachel trapt driemaal op Victors tenen en zegt "Pardon". Na de derde keer zucht Victor, heft hij Rachel van de vloer op en danst met een fladderende Rachel in zijn armen, daarna zet hij haar in de tuinzetel. Muziek fade out)

RACHEL: In uw armen had ik de indruk dat ik zweefde, Victor.

VICTOR: Mijn lieve Rachel, ik had hetzelfde gevoel. Je danst verrukkelijk. *(Schenkt champagne uit, romantisch)* Wij waren één ritme. Als een ritssluiting (=tiret) vloeiden onze bewegingen ineem. Ik heb nog nooit zo heerlijk gedanst. Ach, was alles in het leven maar zo.

RACHEL: Maar Victor! Jij hebt toch alles om tevreden te zijn. *(kijkt rond, snuift verheerlijkt)* Jij zit toch op rozen!

VICTOR: Mijn huis en mijn tuin zijn inderdaad fantastisch, Rachel. Ik zou alle redenen moeten hebben om gelukkig te zijn... Maar mijn hart is te groot.

RACHEL: Oh! Maar dat is een serieuze operatie. Mijn eerste man zaliger, Baron de Zevezo de Décadans, is daar ook aan geopereerd... en er in gebleven. Maar je moet niet bang zijn. Het schijnt dat je er niets van voelt.

VICTOR: Nee,nee, Rachel. Mijn hart is te groot omdat ik te gevoelig ben.

RACHEL: Ach, mijn tweede man zaliger, baron de Snorreken, was ook overgevoelig. Die kon nergens tegen! Hij had hooikoorts, was allergisch aan stof, allergisch aan katten, allergisch aan alcohol.... Hij was zelfs allergisch was aan mij! Naar 't schijnt heb ik klieren die een geur verspreiden waar sommige mannen van kapot gaan. *(Victor neemt stiekem de spuitbus die achter zijn tuinzetel staat*

en spuit een paar keer in de richting van Rachel.) Toen dat ontdekt was, zouden wij beter apart geleefd hebben: ieder zijn eigen living, ieder zijn eigen meiden en knechten. En ieder zijn eigen bed. Maar dat wou ik niet. Ik mag dan wel klieren hebben als die van een muskusrat, maar als puntje bij paaltje komt - als ge begrijpt wat ik bedoel - kan er maar één bed zijn.

VICTOR: Maar Rachel toch! Twee echtgenotes moeten afgeven... En ik die dacht dat mijn levensweg bezaaid was met problemen.

RACHEL: Twee?... Hadden al mijn baronnen blijven leven speelden ze nu tegen de Rode Duivels. Met elf baronnen ben ik getrouwd geweest.

VICTOR: Nee toch! Elf overleden echtgenoten? Dat zal wel veel pijn en smart nagelaten hebben, maar toch ook royale erfenissen, veronderstel ik.

RACHEL: Dat wel. Miljoenen. Maar geen kinderen. Al zou ik dolgraag kinderen gehad hebben. Maar het zal wel iets te maken hebben met mijn muskusklieren, zeker? Vooraleer we getrouwd waren, waren mijn mannen stuk voor stuk atletische, actieve volbloeden... Maar na een week... (*zet haar hand rechtop en klapt die dan neer*)... Slappe vodden.

VICTOR: 't Is niet waar!

RACHEL: Toen mijn elfde echtgenoot, baron du Jarretelle, stierf, heb ik gezworen dat ik een kloosterlingenleven zou gaan leiden. Geen enkele man zou me nog kunnen verleiden. Maar hier, in deze romantische omgeving... alleen, met jou... Victor, weet je dat ik snak naar...

VICTOR: (*springt op*)... naar een stevige whisky. Maar natuurlijk, Rachel. Kom. Er staan elf soorten in de tuinbar.

(Victor snokt Rachel recht en sleurt haar mee. Rachel en Victor af via de links. Tegelijk Jules op via trap met schoteltje pralines.)

JULES: Met siroop vangt men vliegen, met pralines vangt men dames die men kan bedriegen, zegt mijnheer Victor altijd. *(zet pralines op tafel, bekijkt de champagneglazen)* Ah! Mijnheer Victor heeft het eerste bedrijf al gespeeld. *(bestudeert champagneglas)* Oe! Veel lipstick. 't Is er één die de natuur moet geweld aandoen. Minstens vijftig jaar, dus. Arme mijnheer Victor. Hij hoopte nog zo op een groen blaadje. *(eet praline, neemt nog een praline en gaat naar hondenhok)* Ook een pralinneke, Tina? *(Hond komt uit hok, eet praline op, wordt daarna van achter de coulissen terug in hok gelokt.)*

VICTOR: *(op)* Ik geef het op, Jules. Ik geef het op.

JULES: Nu al? En die mevrouw van daarjuist dan? Was ze niet geïnteresseerd in uw liefdadige projecten?

VICTOR: *(neemt spuitbus, bespuit zichzelf)* Dat was geen mevrouw. Dat was een muskusrat.

JULES: Een wat?

VICTOR: Een oude muskusrat met honderd miljoen van elf dode ex-baronnen, maar met klierzakjes waar je *(houdt hand omhoog, klapt dan hand naar beneden)* ... slappe vodden van krijgt. *(gaat op tuinbank zitten)* Ik moet er mee stoppen, Jules. Het gaat het niet meer.

JULES: Maar mijnheer Victor. Als gij uw job opgeeft, waar gaan wij dan van leven? Wij leven allebei op tamelijk grote voet, eh.

VICTOR: Ik heb in Zwitserland verschillende miljoenen uitstaan. Ik kan voort. En

jou geef ik een gouden handdruk. En dan gaan we samen rentenieren. Dat is 't enige dat we nog kunnen doen.

JULES: Rentenieren? Maar mijnheer Victor, weet je wel wat je zegt? (*gaat naast Victor zitten*) Dat is 's morgens opstaan omdat ge te lui zijt om nog te blijven liggen. Dat is op de hoek van de straat een gazetteke gaan kopen omdat ge toch niets anders te doen hebt. En in dat gazetteke leest ge alle gebeurtenissen omdat er in UW leven toch niets gebeurt. En in de namiddag gaat ge op een tuinbank zitten hopen dat er iets zou gebeuren. En 's avonds gaat ge van arm zinnen slapen, omdat er uiteindelijk toch niets gebeurd is. Zo'n leven zoudt gij willen leiden, mijnheer Victor? Gij, de grootmeester in het verleiden en aftroggelen? Gij, de moderne Pallieter, die gedreven wordt door spanning en avontuur?

VICTOR: Je hebt gelijk, Jules. Ik zou er aan ten onder gaan. Maar de vrouwen van tegenwoordig willen slanke, gespierde Adonissen. De tijd van de galante Casanova's is voorbij.

(Bavo op via links. Hij trekt Minnie mee op.)

MINNIE: Niet te lang, hè. Mijn madame slaapt hooguit twintig minuten.

BAVO: Dat komt in orde, meisje.

(Bavo en Minnie kussen, beginnen mekaar uit te kleden.)

VICTOR: Moeten wij applaudisseren als 't gedaan is?

BAVO: Nee, nee, dat is niet nodig. (*gaat door met uitkleden*)

VICTOR: Een beetje verderop is schoon grasmatje. (*wijst naar rechts*)

BAVO: 't Zal hier ook wel gaan, mijnheer. (*wil weer voortdoen*)

MINNIE: Ik zou het toch liever op dat grasmatje proberen.

BAVO: Ja? Allez, kom dan.

(*Bavo en Minnie af via rechts.*)

VICTOR: Dat is nu het type dat tegenwoordig bij de vrouwen in trek is, zie Jules: jong, knap, slank én recht voor de raap.

JULES: En als je nu eens zo'n "light" product in dienst neemt, mijnheer Victor? Jij organiseert de tuinparty's. Hij verleidt de vrouwtjes en troggelt ze af. En de winst wordt gedeeld.

VICTOR: De jonge mannen van tegenwoordig hebben geen manieren, Jules. Ze zijn niet galant. Ze hebben geen feeling. Die kunnen nooit op het juiste moment zoetjes naar het financiële aspect overschakelen.

JULES: Je zou het zo iemand kunnen leren.

VICTOR: (*lacht*) Een school opstarten voor verleiders. Nee...

JULES: Dan kan jij de taaie biefstukken aan je leerling overlaten. En jij pakt het kalfsvlees.

VICTOR: En mijn leven blijft spannend! Je hebt gelijk, Jules. In plaats van me uit te sloven met die oude scharminkels zet ik beter een jonge pion in. Ik leid hem op tot een gentleman-oplichter. Hij krijgt de knowhow van mijn dertig jaar ervaring en een kleine deelname in de winst. (*enthousiast*) Ik word de peetvader van een

mchtig oplichtersimperium. En dan kan ik mijn gaine uitlaten.

JULES: Een grandioos idee, mijnheer Victor.

VICTOR: Maar waar vind ik een knappe, slanke, en actieve leerling?

JULES: ...Op het grasmatje?

VICTOR: Je denkt toch niet dat ik van die brutale snuiter een perfecte gigolo kan maken? Dat is onbegonnen werk.

JULES: Zijn het niet de zwaarste uitdagingen die het meeste pit in uw leven brengen, mijnheer Victor?

VICTOR: Ja. Maar van zo'n stekelvarken een gladde paling maken... Daar begin ik niet aan.

JULES: Zou het geen formidabele kick geven moest het wel lukken, mijnheer Victor?

VICTOR: Ja.

JULES: *(kijkt vragend naar Victor)*

VICTOR: *(denkt een poosje na)* Ik zal eerst een ingangsexamen afnemen.

JULES: Als hij daarin slaagt, blijft die jongeman dan hier logeren, mijnheer Victor?

VICTOR: Natuurlijk. Hij moet van 's morgens tot 's avonds ter beschikking zijn. Elk uur van de dag vereist andere technieken. Hij moet idyllisch leren ontbijten,

intiem leren dineren, romantisch leren souperen...

JULES: Zal ik de gastenkamer al in orde brengen, mijnheer Victor?

(Minnie loopt van rechts op, kijkt op klok, knoopt blouse verder dicht, links af.)

VICTOR: Ik denk niet dat die door zijn ingangsexamen zal geraken. Maar ja, je weet nooit. Ja Jules, maak de gastenkamer al maar in orde.

(Jules af via trap, Bavo op via rechts.)

VICTOR: In mijn tijd deden wij daar langer over.

BAVO: Dat zal wel. Toen was het oorlog. Toen moest er op één stukske vlees heel lang gesabbeld worden. Maar nu zijn het de quickburger-jaren, eh manneke. Trouwens, dat was 't voorgerecht. Er staat nog een air-hostess te wachten.

VICTOR: Ach zo. Dus een uitgebreid menu samenstellen is voor jou geen probleem?

BAVO: Maar vent toch! Heb je mij al eens goed bekeken?

VICTOR: Ja. En ik vind het spijtig dat je je energie aan dienstmeisjes en hostessen verspilt, terwijl er heel wat baronessen en gravinnen... uw hamburger kunnen zijn.

BAVO: Oh ja? En dan?

VICTOR: In plaats van met een duts van een dienstmeisje aan te pappen, zou je bijvoorbeeld een rijke barones kunnen veroveren. Het geeft een grotere kick geeft en... kan heel winstgevend zijn. Of ben jij nog te onervaren om klasse-

dames te verleiden?

BAVO: Ik onervaren? Maar vent toch! Ik ben Bavo Bierkens. Den Bavo die de katjes in het donker knijpt. Hier zie! Mijn notaboekje. Elke dag minstens vijf.
(*toont notaboekje*)

VICTOR: (leest) Marieke, Sofieke, Trienet... Ik zie geen Diana, of Caroline, of Stephanie... Klasse dames herken je aan hun naam. De noblesse verafschuwt ordinaire namen.

BAVO: Pft! Ik heb nog nooit moeite gedaan om een rijke aan de haak te slaan. Maar als ik wil, kan ik dat ook.

VICTOR: Je weet toch waaraan je adellijke dames kan herkennen?

BAVO: Aan hun naam heb je daarjuist gezegd.

VICTOR: En aan hun juwelen. Hoe rijker de dame, hoe meer juwelen ze draagt. Echte juwelen. Goud van minstens 18-karaat en zuivere blauw-witte briljanten.

BAVO: Allee, stel dat zo'n rijk geval aan de haak sla. Hoe zit daar dan winst in?

VICTOR: Ah! Die knepen wil ik je wel leren. Maar dan moet jij eerst bewijzen dat je een rijke dame kan veroveren.

BAVO: Maar vent toch! Gij hebt precies nog altijd niet in de mot dat ik een onweerstaanbare kerel ben. Ik heb bij de Chippendales gewerkt, zulle! Ik zal je eens wat laten zien. Ik ga eventjes dansen. En binnen de tien minuten sta ik hier terug.... mét een rijke teef rond mijn nek.

(*Bavo links af, Jules op via trap*)

JULES: En, mijnheer Victor? Voldoet de jongeheer aan uw eisen?

VICTOR: Hij is gaan dansen. Binnen de tien minuten komt hij terug met rond zijn nek een rijke.... *(afkeurend)* teef! Godnogaantoe Jules, waar ben ik aan begonnen! Die jonge soort heeft geen greintje tact. Zelfs aan het taalgebruik moet geschaafd worden.

JULES: Als hij nu al perfect was, had hij geen opleiding nodig, eh mijnheer Victor. En dan zou hij uw concurrent zijn, in plaats van uw leerling.

VICTOR: Hm... Zo had ik het nog niet bekeken.

JULES: En als hij binnen de tien minuten een rijke dame kan veroveren, heeft hij toch talent?

VICTOR: Hm... Het hangt er van af hoe hij haar aanpakt. Ik zou moeten kunnen zien hoe hij de beginfase aanpakt. Dan zou ik direct kunnen zeggen of hij talent heeft of niet. *(denkt na, kijkt rond)* Als hij met zijn... *(kuchje)* terug komt, zou ik hem daar van achter die haag kunnen observeren. *(Wwijst haag voor rechtergevel aan)*

JULES: Zal ik er een stoel zetten, mijnheer Victor?

VICTOR: Jules! Je weet dat ik peepshows ordinair vind.

JULES: Zal ik meekijken, of zal ik me discreet terugtrekken, mijnheer Victor?

VICTOR: Kom maar mee kijken. Als ze me betrappen kan jij getuigen dat ik mijn bril aan 't zoeken was.

(MUZIEK Fade in: "You sexy thing (I believe in miracles) van Hot Chocolate. Victor en Jules af achter de haag. Bavo en Antoinette links op. Ze dansen. Na een minuutje Muziek fade out.)

BAVO: Wij kunnen nogal dansen, he? Hoe heet je eigenlijk?

ANTOINETTE: (met Franse tongval) Ikke heet Antoin...nette.

BAVO: Antoinette? Dat is een aparte naam. Meestal heten de meisjes hier Marie, of Sofie of Trinet. Ben jij van adel misschien?

ANTOINETTE: Oui. Mon papa is een duc.

BAVO: Een duc? Familie van Donald Duck?

ANTOINETTE: Non, non. Een duc is een hertog, chéri. Een edelman.

BAVO: Antoinétje. Ik droom al jaren van een meisje zoals jij. Een knappe griet, met een ferme achtergrond. Ook al is uw voorgrond (*gebaart borstwelving*) niet zo indrukwekkend als uw familiale achtergrond.

ANTOINETTE: Ah? Jij zoekt tiet?... Ikke heb geen tiet. Ikke ben travestiet.
(Schuurt verleidelijk tegen Bavo aan.)

BAVO: Ochot. In mijn familie hadden wij ook iemand die dat was. Of nee. Dat was een jezuïet. Dat is nog iets anders, zeker?

ANTOINETTE: Ik hou van mannen.

BAVO: Dat komt goed uit. Ik hou van vrouwen. En vooral van een Daisieke Duck. Kwaak, kwaak, kwaak, kwaak...

("Kwaakt" voortdurend terwijl hij Antoinette speels kietelt. Antoinette giechelt en kirt. Jules op. Victor staat verbouwereerd rechtop achter de haag.)

JULES: *(tot Bavo)* Neem me niet kwalijk, mijnheer, maar uw leraar Nederlands laat weten dat hij al een uur op u zit te wachten.

BAVO: Mijn leraar Nederlands?

JULES: Ja, mijnheer, uw leraar Nederlands. *(knikt richting Victor)*

BAVO: Oh, DIE leraar Nederlands! *(tot Antoinette)* Ga aan de disc-jockey eens vragen om die disco van daarjuist nog eens op te zetten, Antoinetje? Dan gaan we er seffens nog eens tegenaan. Allez hup! *(Kletst met beide handen op Antoinettes achterwerk. Antoinette links af)*

VICTOR: *(Streng terwijl hij naderbij komt)* Welk zijn de bepaalde lidwoorden in het Nederlands?

BAVO: Huh?

VICTOR: Dat zijn "DE" en "HET". En als ge als "DE" Don-Juan uit uw pijp wilt komen, moet ge "DE" adellijke dame veroveren en niet aanpappen met "HET" eerste het beste mietje van een travestietje.

BAVO: Moment, moment. Niet te rap.

VICTOR: "De" is zowel mannelijk als vrouwelijk. Maar "het" is onzijdig. Uw Antoinette was niet "de" dochter van een hertog, maar "het" zeemeerminnetje van onze maatschappij.

BAVO: Het zeemeerminnetje?

JULES: Van boven de vrouw, van onder de staart.

BAVO: ...Bedoel je dat... Antoinette eigenlijk een Antoine is?

VICTOR: Dat bedoel ik, ja. En als ge nog geen "DE" van "HET" kunt onderscheiden, zal je zeker geen gefortuneerde dames van gewone middenstandsvrouwen kunnen onderscheiden. En als ge dàt niet kunt heeft het geen zin u te vertellen hoe er met versieren winst kan gemaakt worden.

BAVO: 't Is jouw schuld dat ik zeemeermin bij had. Je hadt gezegd dat ik naar de juwelen en de naam moest zien. Maar laat me mijn eigen instinct eens volgen. Dan vang ik een goudvis!

JULES: Soms moet je geen goudvissen kunnen vangen, maar muskusratten. Nietwaar, mijnheer Victor?

VICTOR: (*grijnslacht*) Jij bent een butler uit de duizend, Jules. (*tot Bavo*) Bon. Als je dan toch zo'n fantastische vrouwenversierder bent, kan je ook de dame verleiden die ik aanduid?

BAVO: Maar vent toch. Al wat een rok draagt krijg ik plat.

VICTOR: Tussen mijn gasten bevindt zich een oudere dame. Ze heet Rachel. Ze is dertien keer getrouwd geweest, en dertien keer de erfgename van een rijke baron. Zou je die kunnen verleiden?

BAVO: Maar vent toch. Op mijn één been. Houd 't maar in 't oog. (*af naar links*)

VICTOR: Dat was goed gezien van u, Jules. Die muskusrat is een goudmijn.

Maar ik riskeer daar mijn *(klapt opgeheven hand naar beneden)* reputatie aan. Daar sturen we beter iemand anders op af. En als boerke Bavo er niet in slaagt op dat stinkbeest te versieren, zijn er geen potten gebroken.

JULES: Enn als hij er wel in slaagt, kan je hem de nodige richtlijnen geven om de goudmijn te exploiteren.

VICTOR: En daarna pakken we onze biezen naar... de côte d'azur. Daar zijn we de laatste tien jaar niet meer geweest.

JULES: En dan kan Bavo ook dààr de oudjes aanpakken.

VICTOR: Ben je gek? Dan is daar niks meer mee aan te vangen. *(klapt opgestoken hand omlaag)* Pech voor de jongen, maar iemand met een beroepsziekte, daar steek ik mijn Latijn niet meer in. Die moet afvloeien. *(Muziek fade in: "Gangnam Style" van PSY)* Sapristi! Hij is daar al. Dat is een rappe!

(Victor en Jules verbergen zich achter de haag. Bavo en Rachel dansend op. Ze dansen Gangnam Style. Rachel imiteert Bavo's bewegingen. Muziek fade out)

RACHEL: Hoe heet deze dans, Bavo?

BAVO: Dat is de Gangnam Style, Racheleke, en je danst hem fantastisch.

RACHEL: 't Is nochtans de eerste keer dat ik het doe.

BAVO: De eerste keer iets doen is altijd heel plezant, eh. *(verleidelijk)* Ik ken iets dat je met mij voor de eerste keer kan doen.

RACHEL: Olalala! Als jij denkt, wat ik denk, ben je er naast, hoor stouterik! Ik ben elf keer getrouwd geweest.

BAVO: En toch ken ik iets dat jij nog niet gedaan hebt.

RACHEL: O ja?

BAVO: Doe je oogjes eens dicht.

(Jules en Victor komen nieuwsgierig piepen. Rachel sluit de ogen. Bavo wrijft met zijn vingers herhaaldelijk over haar onderlip, zodat Rachel het geluid "blblblbl" produceert. Rachel en Bavo lachen onbedaarlijk. Jules en Victor duiken hoofdschuddend weer achter de struiken.)

RACHEL: (Oh Bavo. Ik dacht dat jij iets heel anders ging doen.

BAVO: *(omarmt Rachel)* Wat had je dan gedacht, schatje?

RACHEL: *(bedeesd)* Me kussen of zo.

BAVO: Zou ik dat mogen, darling?

RACHEL: Jij wel, ja. Maar die ouwe van daarstraks had het niet moeten proberen. Die zou ik op zijn voorpagina getimmerd hebben. Dat was zo'n corpulente vent, met een vooruitstrevende buik. Hij was nog niet écht handtastelijk, maar ik voelde het aankomen. Ik had de indruk dat hij op mijn miljoenen op uit was. Toen heb ik hem maar bang gemaakt.

BAVO: Oh ja?

RACHEL: *(lacht)* Ik heb hem wijsgemaakt dat ik muskusklieren heb. En dat een man die met mij rollebolt door de geur van die klieren voor eeuwig en altijd *(houdt hand gestrekt en klapt dan de vingers neer)* werkloos worden. *(lacht)* En hij

geloofde het! Ik mocht direct ophoepelen.... En willen we nu eens kussen?

BAVO: Euh... ja. Al begrijp ik niet goed waarom ik dat ga doen. *(kijkt hulpeloos richting Victor en Jules)* Ik begrijp écht niet waarom ik dat ga doen!

(Jules en Victor komen achter haag te voorschijn. Victor fezelt iets in Jules' oor. Jules gaat naar Bavo. Victor duikt terug achter de haag. Terwijl)

RACHEL: Liefde is niet te bevatten, Bavootje. Liefde kent geen rede, kent geen leeftijd. Liefde is onweerstaanbaar.

(Rachel drukt Bavo achterover, over haar knie en kust hem hartstochtelijk.)

JULES: *(tot Bavo)* Uw bad staat klaar, mijnheer de baron.

RACHEL: Mijnheer de baron? Zijt gij een baron, Bavo?

BAVO: Euh...

JULES: Mijn werkgever is inderdaad een baron mevrouw. *(tot Bavo)* Zal ik uw bad parfumeren met lavendel, met rozen of met jasmijn, mijnheer de baron?

RACHEL: Doe maar rozengeur. Ik ga mee.

JULES: Tina zit ook al in bad, mijnheer de baron.

RACHEL: Zit er een vrouw in zijn bad?

JULES: Tina is een *(in te vullen: Deense dog, Duitse herder, Briard...)* en het troeteldier van mijnheer de baron, mevrouw. Tina gaat altijd samen met mijnheer de baron in bad.

BAVO: (*trionfantelijk*) Ja! Mijn bad zit altijd vol. Dààr kan niemand meer bij. Weet je wat, Racheleke? Ik ga me rap wassen. En ik kom terug als een witgewassen engeltje, (*guitig*) klaar om uw bengeltje te worden. Hou intussen de vlam in de pijp, eh. Dan zullen straks de gensters nogal in 't rond vliegen!

RACHEL: (*begeesterd*) Oh! Ja! Ik voel het al! Jij gaat straks een oude schuur kunnen in brand steken. (*knijpt Bavo in de wang*) Tot straks, mijn tof baronneke. En vergeet je oren niet te wassen. (*af*)

(*Victor op*)

BAVO: Jij bent ook niet van de eerste leugen gebarsten.

VICTOR: Een leven zonder leugens is vervelend. Dat moest een Don Juan als jij toch weten.

BAVO: Kon je niks anders verzinnen? Nu denkt dat mens dat ik een baron ben.

178 VICTOR: Dat was ook de bedoeling. Gefortuneerde dames willen wel eens een avontuurtje riskeren met een ordinaire sloeber. Maar als het op geldtransacties op aankomt, onderhandelen ze liever met soortgenoten.

(*Victor doet teken dat Jules mag vertrekken. Jules af via trap.*)

BAVO: Ik moet aan dat mens toch niks verkopen.

VICTOR: Niet echt, nee.

BAVO: Allee. Leg dat eens uit.

VICTOR: Ik wil je het systeem leren, maar op drie voorwaarden. Ten eerste: je moet je minstens veertien dagen kunnen vrijmaken en hier blijven logeren.

BAVO: Ik heb nog drie weken congé. Dus dat zou gaan.

VICTOR: Ten tweede: tijdens opleiding eis ik onvoorwaardelijke gehoorzaamheid.

BAVO: Dat is al moeilijker. Maar kom, naar onze va en ons moe heb ik ook altijd moeten luisteren.

VICTOR: En ten derde: de winst wordt als volgt verdeeld: tijdens je opleiding 90 % voor mij en 10 % voor jou. Na je opleiding: 70% voor mij en 30% voor jou.

BAVO: Ja zeg. Dat hangt wel wat af van wat ik moet doen, eh. Als ik condooms moet verkopen, kan ik al beter gaan doppen.

VICTOR: De globale netto winst schommelt tussen de twintigduizend en honderdduizend euro.

BAVO: (*slikt*) Heb jij een rekenmachientje bij?

VICTOR: 10 % van bv. vijftigduizend euro is vijfduizend euro.

BAVO: Kan ik dät verdienen op veertien dagen?

VICTOR: Hier wordt niet per dag gerekend. Hier wordt per dame gerekend.

BAVO: (*stomverbaasd*) Kan ik per vrouwmens dat ik rond mijn vinger draai zo maar vijfduizend euro verdienen?

VICTOR: In Rachel zit dat in. Maar jij moet het eruit halen.

BAVO: Voor vijfduizend euro haal ik uit dat scharminkel alles uit wat er op haar leeftijd nog overschiet. Allright! Ik speel mee! Zeg maar wat ik moet doen.

VICTOR: Om te beginnen: onthoud dat je nu een baron bent. Jij bent Baron Bavo von Vermicelli. Gedraag je als een baron en zorg er voor dat Rachel stapelverliefd wordt op jou.

BAVO: Die staat al zo zot als een deur. Nog een klein vlammetje en die oude schuur brandt helemaal uit.

VICTOR: Daarna volgt een kritieke fase. Je moet haar vertrouwen winnen.

BAVO: Dat heb ik al. Ze heeft tegen mij verteld dat ze mannen die op haar geld op uit zijn bang maakt. Dan vertelt ze dat ze

VICTOR: ... muskusklieren heeft. Ja, dat weet ik.

BAVO: Amai joh! Jij weet veel! *(bekijkt Victor)* Hela! *(drukt wijsvinger in Victors buik)* Jij bent die ouwe dikzak toch niet die...?

VICTOR: Bijlange niet. Ik weet het omdat ze het me ook verteld heeft. Het bewijst dus niet dat ze jou door en door vertrouwd. Je zal nog dieper moeten gaan. Tot ze zich hartstochtelijk overgeeft en je beschouwt als de eerlijkheid zelf, als de edelmoedigheid in persoon. Pas dan mag je haar spreken over de onderzoeken in jouw laboratorium.

BAVO: Ben ik nog een professor ook? Hey, ik ben maar tot mijn achttien jaar naar school geweest, he vent.

VICTOR: Het gaat over onderzoeken die jij, als rijke baron von Vermicelli, financieel steunt. Jaarlijks besteed je daar een slordig miljoentje aan.

BAVO: En wat maken ze in dat laboratorium? Een atoombom?

VICTOR: Dat hangt af van de dame waarmee je te maken hebt. Is het een milieubewuste vrouw, dan onderzoekt men daar bv. de mogelijkheid om het gat in de ozonlaag te dichten.

BAVO: Maar vent toch! Een gat plamuren ze toch gewoon dicht met Knauf.

VICTOR: Het gat in de ozonlaag, daar hoog boven in de ruimte, is een nijpend milieuprobleem waarvoor de mensheid dringend moet vinden.

BAVO: Pft! Ik hoop maar dat Rachel niet bij de groenen is, want natuurkennis is mijn strafste vak niet.

VICTOR: (zucht) Veel vrouwen zijn bijzonder gevoelig voor sociale problemen. In dat geval kunt ge over uw geneeskundig laboratorium spreken.

BAVO: Ah! Daar zoeken ze iets tegen Aids! Dat weet ik! En wat je moet gebruiken om geen Aids te krijgen weet ik ook. Daar heb ik zelfs nog aanschouwelijk materiaal van op zak. *(zoekt in zijn broek- en vestzakken)*

VICTOR: In jouw geneeskundig laboratorium zou men bijvoorbeeld onderzoeken kunnen verrichten naar het nut van de zeealgen in verband met de hongersnood in de wereld.

BAVO: *(zoekt nog steeds)* Shit. Ik ben ze vergeten. Staat hier ergens een automaat?

VICTOR: *(Diept pakje uit zijn zak en geeft het onopvallend aan Bavo)* En dan komt de laatste en moeilijkste fase. Maar dat leer ik je wel als het zover is.

BAVO: *(bekijkt pakje)* Maar vent toch! DIE fase ken ik. *(Steekt pakje in broekzak)* Daar moet je mij niets meer over leren.

VICTOR: En zou je nu alstublieft willen ophouden met die "maar vent toch". Je bent een baron. Gedraag u dan als een baron. Neem een gedistingeerde houding aan en gebruik fijnere taal.

BAVO: Fijnere taal? Ok. *(met meisjesstem)* En wat moet er aan mijn houding veranderen?

VICTOR: Ik zei: fijnere taal en niet fijnere stem. En wat uw houding betreft: een baron steekt nooit de handen in zijn broekzakken. Die houdt één hand losjes in zijn vestzak met de duim boven op de vestzak. De elleboog blijft tegen het lichaam gedrukt. Zo *(doet het voor)* Met de andere hand gesticuleert hij terwijl hij praat. Zo. *(gesticuleert)* En zijn gang is losjes, soepel en elegant. Zo. *(toont elegante gang)*

(Bavo loopt achter Victor aan en imiteert zijn gang. Hij doet het hoekig en loopt daarbij op zijn hielen.)

BAVO: Is 't zo goed?

VICTOR: Niet op je hielen lopen. Eerst je tenen neerzetten

(Bavo kijkt naar tenen, loopt potsierlijk)

VICTOR: Uw rug ietwat achterover.

(Bavo loopt stijf, hoofd naar voren gericht)

VICTOR: Kop omhoog! Het moet een fiere, zelfverzekerde houding zijn.

(Bavo loopt ietwat sierlijker)

VICTOR: Hm. Oefen nog maar wat. Ik ga voor jou en Rachel de roze kamer laten klaar te maken.

(Victor af via trap. Bavo oefent verder. Muziek: Refrein van 't Is moeilijk bescheiden te blijven van Peter Blanker)

CATHARINA: *(op van links)* Uw manier van lopen verradt u. U is een edelman, niet? Mag ik me voorstellen? Ik ben gravin Catharina.

225 BAVO: *(overdreven welgemanierd)* "Enchanté", madame. Ik ben baron... van Soubry... of zoiets.

CATHARINA: Mag ik u iets vragen?

BAVO: Waarmee kan ik u van dienst zijn?

CATHARINA: Wel mijnheer de baron. Ik heb horen zeggen dat er een project op touw gezet is om het uitsterven van de Afrikaanse olifant tegen te gaan. Ik sta daar achter, dat begrijp je wel.

BAVO: Hm... *(monstert Catharina)* Ja... dat begrijp ik.

CATHARINA: Weet jij toevallig of het waar is dat Rachel de la Jarretelle 25.000 euro in dat project geïnvesteerd heeft? Want als zij er 25.000 aan gegeven heeft, geef ik er 50.000. Die trut denkt toch niet dat ik voor haar ga onderdoen!

BAVO: F.f.f.f (*kucht*) Mevrouw de gravin. U is verkeerd ingelicht.

CATHARINA: Zie je wel. Ik dacht wel dat ze te gierig was.

BAVO: Barones Rachel de la Jarretelle heeft 75.000 euro gegeven.

CATHARINA: Vijfenzeventig?... 't Is niet waar!... Ben je daar zeker van?

BAVO: Heel zeker, want ze heeft het geld op mijn rekening gestort. En ik kan het weten, want ik, baron van Soubry, ben de voorzitter van de bond "Red de Olifant".

CATHARINA: Jij? Ik dacht dat prins Laurent dat in handen had?

BAVO: Daar bent u dan ook verkeerd over ingelicht, mevrouw de gravin. Met de centjes voor de olifantjes moet u bij mij zijn. En, wat denk je? Ga je barones de la Jarretelle overtroeven of hebt je zoveel niet?

CATHARINA: (*lacht*) Ik zoveel niet hebben? Mijn lieve jongen, Koningin Fabiola kwam bij mij lenen!

BAVO: Dat had ik wel gedacht. Ik dacht: zo'n formidabele lieve vrouw, met zo'n geweldig voorkomen kan niet anders dan joviaal uit de hoek komen. Je bent een vrouw naar mijn hart, Katrientje.

CATHARINA: (*geflatteerd*) Ik geef 75.000 euro voor uw olifantenproject. Nee wacht. 77.000 euro! 2000 euro extra om je zo'n charmante vent bent.

BAVO: Maa'r 2000 euro voor mijn charmes? Maar Katrientje! (*neemt Catharina vast, verleidelijk*) Ik denk dat we mekaar eens beter moeten leren kennen!

CATHARINA: (*gecharmeerd*) Die indruk heb ik ook, ja.

BAVO: Morgen? Om halfvijf? Hier?

CATHARINA: (*ondeugend*) Morgen. Om halfvijf. Hier. En breng al je charmes mee. Ik ben een gulzige vrouw. (*af via links*)

BAVO: Wat een vangst! Een olifant van 77.000 euro!... Dat zeg ik niet tegen mijn baas, hoor. Dat is 77.000 euro voor mijn spaarvarken. Als ik geleerd heb hoe ik Rachel Jarretel moet binnenrijven, zal ik die Katrien wel in mijn eentje ook wel kunnen stropen. En dat mag meer opbrengen dan 10 %. Want zo'n olifant verkrachten zal niet van de poes zijn!

(Babette op met bordje barbecuevlees waarop flink toef ketchup. Bavo ziet haar, fluit bewonderend, gaat haar tegemoet.)

BABETTE : Blijf staan waar ge staat. Kom niet dichterbij. Ik breng ongeluk. Ik heb vandaag al vier pinten laten vallen, drie wijnflessen omgestoten, twee auto's geramd en daarjuist nog een dikke madame in 't zwembad doen vallen. (*wenend*) Bij mij loopt alles verkeerd af!

BAVO: Maar kindje toch. Zo'n accidentjes zijn plezant. Daar kunt je toch om lachen.

(Jules verschijnt boven op de trap. Bavo gaat naar Babette. Babette krabbelt achteruit en struikelt waardoor het bordje met ketchup in Bavo's gezicht terechtkomt. Jules af.)

BABETTE: (*beduusd*) Kan je er mee lachen?

BAVO: Ik niet. Jij?

BABETTE: *(gniffelt)* Ik wel, ja.

BAVO: *(Grabbelt Babette vast, kust haar, waardoor ze ook vol ketchup hangt.) ...*

NU kan ik er ook mee lachen.

(Beiden lachen. Bavo raapt stukje vlees op, doopt het in de ketchup op Babettes gelaat, eet het op. Babette neemt een stukje vlees, doopt het in de ketchup op Bavo's gelaat, eet het op. Ze hebben pret. Jules op met een kom water, badhanddoek en washandje.)

JULES: Sta me toe dat ik u help, mijnheer de baron. *(drukt het kletsnat washandje in Bavo's gezicht)*

(Babette lacht. Jules wast Bavo.)

BABETTE: Ben jij een baron?

BAVO: Ik ben Bavo B...

JULES: *(plenst nat washandje op Bavo's gezicht)* Hij is baron Bavo von Vermicelli, juffrouw. *(gaat door met wassen)*

BABETTE: Baron Vermicelli? Maar dan moet gij mijn vader kennen: Vital Sazoen.

BAVO: Vital Sazoen?... Die vent die nooit met twee flessen onder de douche gaat staan?

BABETTE: Nee, Vital Sazoen, de oliemagnaat.

BAVO: *(duwt Jules weg)* Oliemagnaat? Ben jij de dochter van een oliemagnaat?

BABETTE: Ja. Ik ben Babette Sazoen.

BAVO: Wil dat zeggen dat jouw vader een naftpomp heeft? Of is 't ene van 't kaliber van Onassis?

BABETTE: Hij heeft twintig olieputten in Texas en vijftien in Saoedi-Arabië.

BAVO: Droog mijn gezicht eens af, Jules.

(Jules droogt Bavo's gezicht. Rachel op.)

RACHEL: Ah, mijnheer de baron is gewassen.

BAVO: Nee, nog niet. Mijn haar moet nog gekamd worden en mijn oren moeten nog gekuist worden. *(neemt badhanddoek, stopt uiteinden in zijn oren)* Allee Jules. Kuis mijn oren eens.

(Jules draait met zijn wijsvingers de badhanddoek in Bavo's oren.)

RACHEL: Kom je als je klaar bent?

(Bavo hoort niets, reageert niet.)

JULES: Als mijnheer de baron gereed is zal ik hem sturen, mevrouw de barones.

RACHEL: Ik wacht op u aan de disco-bar. *(beweegt met haar vingers over Bavo's lippen tot een "blblblbl")* Ik ben in vorm!

BABETTE: Wie was dat?

BAVO: Dat?... Oh... Da's ons moe.

JULES: Zal ik het gezicht van de juffrouw ook wassen, mijnheer de baron?

BAVO: *(grijnst)* Nee Jules. Dat zal ik zelf wel doen. Je mag gaan.

(Jules af. Bavo neemt washandje, wil Babettes gezicht wassen.)

BABETTE: Ik zou liever hebben dat je het er niet afwast.

BAVO: Maar dat plakt toch?

BABETTE: Ik zou het willen houden als souvenir.

BAVO: Souvenir?

BABETTE: Van het mooiste dat me vandaag overkomen is.

BAVO: Maar mijn Babetteke toch! Ben jij zo'n romantisch zieltje?

BABETTE: Ik ben heel romantisch. Ik hoop ooit verliefd te worden in een wolk van muziek, beneveld door rozengeur en overstelpt door een vurige liefdesverklaring... Maar ja, ik ben een pechvogel. Ik zal wel nooit verder geraken dan dit. *(duidt op ketchup op haar wang)*

BAVO: Babetje. Vandaag gaan jouw dromen in vervulling. Momentje!

(Bavo af via links. Babette loopt gniffelend heen en weer. Dan Bavo op met grote geluidsbox - uiteinde van de kabel blijft achter de coulissen - hij zet de box neer,

neemt de spuitbus en verstuift rozengeur rond Babette, snokt aan de kabel.)

BAVO: *(tot onzichtbare disc-jockey)* Begin maar! *(Bavo springt op stoel of tafel)*

(Muziek uit de box: "ik ben verliefd op jou" van Paul Severs. Bavo playbackt met bravoure. Babette is verrukt. Victor en Jules op, kijken toe. Jules gebaart voor Victor dat Babette rijk is. Bavo stapt naar zijkant van tafel, tafel kantelt en Bavo valt. Muziek stopt. allen snellen naar hem toe.)

BABETTE: Oh Bavo!

VICTOR: Zou u even opzij willen gaan, juffrouw. Ik ben dokter.

BAVO: 't Is niet erg. Alleen een blauw plek op mijn gat denk ik.

(Victor geeft ongemerkt een karateslag op Bavo's been. Bavo kermt.)

VICTOR: Ik denk dat er iets gebroken is. Dat been moet in de plaaster. Zou iemand de hulpdiensten willen verwittigen?

JULES: Dat zal ik wel doen, dokter. *(af via trap)*

BABETTE: 't Is allemaal mijn schuld! Ik breng ongeluk.

VICTOR: Zijt gij familie van die jongen, juffrouw?

BABETTE: Nee.

VICTOR: Is hij jouw vriend?

BABETTE: ... Bijna.

VICTOR: *(neemt Babette terzijde)* Ik vrees dat ik slecht nieuws voor u heb, meisje. Die val heeft ernstiger gevolgen dan op het eerste gezicht lijkt. *(legt arm om Babette's schouder)* Als mijn diagnose juist is zal de jongeheer er een blijvende handicap aan overhouden. Beide benen én zijn bekken zijn geraakt.

BABETTE: Wat wil dat zeggen?

VICTOR: Dat hij van zijn middel tot aan zijn tenen zal verlamd zijn.

BABETTE: Zal hij zijn benen niet meer kunnen gebruiken?

VICTOR: En *(heft hand op, klapt vingers omlaag)* "dat" ook niet meer.

BABETTE: Oh nee! Wat ben ik toch een ongelukskind!

(Victor troost Babette, kijkt triomfantelijk naar Bavo. Bavo wil recht staan. Victor beduidt streng dat hij moet blijven liggen. Jules op met een speelgoedje dat het geluid van een ambulance kan nabootsen. Jules verbergt zich achter de haag.)

VICTOR: Als je wilt uithuilen, kan je altijd bij mij terecht, mijn kind. *(legt arm om Babettes schouder)*

BABETTE: Dank u dokter. Jij zijt een goed mens. *(Achter de haag klinkt het geluid van een ambulance.)* Oh! Ze zijn er. Oh wat heb ik toch gedaan! *(bedelft Bavo's met kussen. Bavo geniet.)* Het had zo mooi kunnen worden tussen ons.

VICTOR: *(leidt Babette weg van Bavo)* Kom kindje, nu rest er niets meer dan te vertrouwen op de goede zorgen van de dokters.

BABETTE: Zou ik hem morgen kunnen bezoeken, dokter? Ik voel me zo

schuldig.

VICTOR: Jazeker. Maar nu moet ge hem aan de dokters overlaten. Kom. Ga maar iets stevig drinken. Dat zal je opkikkeren. Ik breng je straks nog op de hoogte van zijn toestand. *(leidt Babette af naar links. Dan furieus tot Bavo)* Jij moest Rachel de la Jarretelle verleiden een geen jonge dingetje opscharrelen.

(Jules op van achter haag en af via trap.)

BAVO: Maar vent toch! Ik zal die Jarretelle immers wel verleiden. Op mijn één been had ik gezegd. *(komt met pijnlijke grimassen recht)* Maar daarom moest je mijn ander been niet onderuit kloppen.

VICTOR: Van nu af laat je Babette aan mij over. Jij hebt werk genoeg met Rachel de la Jarretelle.

BAVO: Maar vent toch! Die jarretelle pak ik er wel tussendoor.

VICTOR: Je kan geen twee vrouwen tegelijkertijd versieren.

BAVO: Maar vent toch. Wel drie... als 't moet zijn. En daarbij, bij Babette maak jij geen kans. Die is verliefd op mij.

VICTOR: Je onderschat mij.

BAVO: Jij kunt geen jong ding verleiden.

VICTOR: Daar zou je kunnen van verschieten.

BAVO: Wedden dat ze eerst in mijn bed ligt?

VICTOR: Laat me niet lachen.

BAVO: Voor hoeveel wedden we?

VICTOR: Als je er niet in slaagt om van barones de la Jarretelle 75.000 euro los te krijgen is er geen weddenschap, maar vlieg je met je klikken en klakken buiten. Als jij Babette ook in je bed krijgt en van haar ook 75.000 euro kan lospeuteren, krijg je voortaan 50 % van de winst. Maar als Babette eerst in mijn armen ligt, krijg je 10% van Rachels aandeel en kan je 't afbollen.

BAVO: Akkoord. Laat Jules al maar twee bedden dekken. Die weddenschap win ik op mijn één been.

VICTOR: Zonder benen, vriendje. Jouw benen moeten in de plaaster en je zal in een rolstoel moeten zitten. Want ik heb, als dokter, tegen Babette gezegd dat je van je middel tot je tenen verlamd bent. Wat zal ze medelijden hebben! Maar plaasteren benen naast haar in bed en een bepaalde lamgelegde capaciteit... of dat haar zal bevallen? De weddenschap gaat NU in.

(Victor wandelt statig naar de trap. Bavo vloekt.)

2° BEDRIJF

(Muziek: "Hello good morning van Nick Mackenzie. 's Anderendaags op een zondagmorgen. Achteraan rechts een kruitwagen en wat tuinmateriaal. Jules legt de laatste hand aan het ontbijt op de tuintafel. Hij sleept zich met moeite voort, ziet er afgeleefd uit.)

JULES: Vier croissants. Twee tassen met ondertas. Confituur, kaas en hesp. Een kannetje melk. 'k Ben precies nog iets vergeten. Oh ja. De suikerpot en de

lepeltjes.

BAVO: *(op via trap, ziet er erg vermoeid uit)* Goeie morgen, Jules.

JULES: *(slaperig)* Goeie morgen, schatje... euh mijnheer Bavo.

BAVO: Voor mij een straffe koffie, Jules. Van een half pond koffie met tien druppeltjes water. Ik ben bekaf.

JULES: Was het een zware nacht, mijnheer?

BAVO: Ik heb records verbroken, Jules. Ik heb met 't oudste wijf geslapen. Ik ben twaalf uur lang actief geweest en ik heb het vierentwintig keer gedaan. Vierentwintig keer. Ik ben geradbraakt. Hoe is het met jou?

JULES: Ik heb "maar" twintig gehaald.

BAVO: Dat vrouwvolk van tegenwoordig is niet meer menselijk!

JULES: De mannen zijn ook niet meer te onderschatten.

BAVO: Dat is waar. Wij zijn cracks.

VICTOR: *(Monter op in jogging met leiband in de hand. Loopt sportief van de trap.)* Goede morgen, heren. Wat een prachtige ochtend. Zo'n zonnetje doet een mens herleven.

JULES: Goede morgen, mijnheer Victor. *(sleft op via trap)*

VICTOR: *(Klopt Bavo op de rug, waardoor hij bijna van zijn stoel stuikt.)* En hoe is 't met jou? Ging het zo'n beetje vannacht?

BAVO: Een beetje? Twaalf uur aan een stuk, man! Ik ben uitgeteld.

VICTOR : Tja, jij hebt geen conditie!

BAVO: Hela! Tjiptjapt eens twaalf uur aan een stuk aan één koe. Daar val je van dood.

VICTOR: Kom me niet vertellen dat zo'n dekstier als jij geen oude koe aankan.

BAVO: Dat was geen oude koe, dat was een oversext nijlpaard.

VICTOR: Hoe zit het met de financies? Heb je 't aangepakt zoals ik gezegd heb?

BAVO: Maar vent toch, daar had ik geen tijd voor. Hup en er over, hup hup, hup! Ik had geen tijd om iets te zeggen.

VICTOR: Is ze klaar voor de derde fase?

BAVO: Ik hoop het. Want nog zo'n nacht besterf ik.

VICTOR: In ons beroep is een goede lichamelijke conditie van kapitaal belang. Daarom jog ik elke morgen minstens tien kilometer en daarna werk ik twee uur in de tuin. Ah! Jules heeft mijn gereedschap al klaargezet. Ga eens tien kilometer joggen, jongen. Je zal dan wel fit genoeg zijn om met de meisjes te spelen. *(gaat naar hondenhok, tot hond)* Kom Tina. We zijn weg. *(maakt Tina vast aan de leiband en jogg met hond af via rechts)*

BAVO: Een moemoe van boven de zestig en ik ben geradbraakt. Waar gaan we dat schrijven.

RACHEL: Good morning, darling. *(dartel de trap af)*

BAVO: 't Is niet waar! Die heeft precies nog energie. *(kijkt omlaag)* Sukkelaar. *(poeslief)* Goede morgen, schatje.

RACHEL: *(kust Bavo, gaat naast hem zitten)* Dat was nogal een nacht, he?

BAVO: Een nacht om nooit te vergeten, mijn poezeke. Waar haalde je de energie? Had jij XTC geslikt?

RACHEL: Nee. Ik had alleen oesters gegeten en selder, en ginseng gedronken.

BAVO: Ginseng?

RACHEL: Ken je dat niet? Dat is een chinees pepmiddel. Met één vingerhoedje per dag blijft een mens in vorm. Maar ik wist dat ik bij jou met één vingerhoedje niet zou toekomen. Ik heb voor de zekerheid een halve fles ginseng gedronken.

BAVO: Foei! Je mag geen kwakzalversmiddeltjes gebruiken. Doe aan sport, zoals ik! Ik jog elke morgen tien kilometer. *(staat op)* Je zal zien, als ik terug ben, ben ik weer een nieuwe. *(kust Rachel op de wang)*

RACHEL: Ik hoop het, want mijn ginseng is nog niet uitgewerkt.

(Bavo jogg af via links. Tegelijkertijd slegt Jules op via trap. Hij draagt een plateau met koffie, suikerpot en vier lepeltjes.)

JULES: *(slaperig)* Goede morgen, mevrouw.

348 RACHEL: Goede morgen, butler. Ah! Een koffie. Dat zal smaken.

(Jules struikelt op de onderste trap. Slaagt er toch in om het plateau in evenwicht

te houden.)

RACHEL: Maar butler toch! Kijk toch waar je loopt! Of heb je niet goed geslapen?

JULES: *(geeuwt)* Geslapen? Wat is dat, slapen? *(zet de suikerpot op de tafel)*

ANTOINETTE: *(Op in peignoir via trap. Fladdert ongemerkt tot bij Jules die koffie ingiet. In Jules' oor)* Coucou!

(Jules schrikt, laat het plateau met lepeltjes vallen, giet koffie op Rachel, die krijsend opspringt.)

RACHEL: Oh, mijn kleed!

ANTOINETTE: Mon chéri! *(omhelst Jules)*

RACHEL: *(tot Antoinette)* Kijk nu mijn kleed! Dat is een creatie van Chanel!

ANTOINETTE: Et mon peignoir est de Coco Flanel.

RACHEL: Van Coco Flanel?

(Rachel bestudeert de stof van Antoinette's peignoir, daardoor zijn Antoinettes kousen en jarretellen zichtbaar.)

JULES: *(Trekt andere kant van Antoinette's peignoir open)* Waw!

RACHEL: Van Coco Flanel? Ja mijn jarretelle! Van Vanbucht zeker!

(Jules en Rachel laten Antoinettes peignoir terug dichtvallen.)

RACHEL: Ik ga iets anders aantrekken. Iets van Dior. (*hautain af via trap*)

JULES: (*trekt peignoir van Antoinette open*) Sapristi, Antoinette dat is knap.

ANTOINETTE: Spécialement aangetrokken om u te verleiden, Jules.

JULES: Nu niet, schatje. Ik heb dienst tot elf uur. Ik had toch gevraagd om op mijn kamer te blijven tot ik terugkwam. Als mijn baas ons ziet... Hij is nog van de oude stempel. Hij aanvaardt wel dat wij bestaan, maar wordt heel onrustig als we in zijn buurt komen.

ANTOINETTE: Uw baas is gaan jog. Ik dat gezien heb. Ik kon niet wachten, Jules. Ik heb une surprise pour toi.

JULES: Je hebt me al overdonderd met je surprises. Laat me eventjes op adem komen, ja?

ANTOINETTE: Ah mais, deze surprise is geen (*zucht sensueel*). Deze surprise is business.

JULES: Business?

ANTOINETTE: Gij hebt mij gesproken over ce projet van de onderzoek van de kot in de ozonlaag. Ik wil subsidieer met 2.000 euro.

JULES: 2000 euro! Maar dat is formidabel, Antoinette! Alleen kom, ga naar mijn kamer en leg je klaar. Ik kom direct.

ANTOINETTE: (*werpt kushandje*) A tantôt, chéri. (*heupwiegend af via trap*)

JULES: 2.000 euro! 't Zijn geen bedragen zoals mijn baas binnenrijft. Maar alle

baten helpen zei de mug, en ze piste in de zee. *(raapt lepeltjes en dienblad op)*

BAVO: *(op via links)* Is ze weg?

JULES: Ja.

BAVO: *(zucht)* Ik heb een opkikker nodig, Jules. Breng eens een pintje als je wilt.

JULES: En als ik niet wil ook, zeker?

(Jules af. Bavo gaat in zetel zitten zuchten. Minnie op via rechts met rolstoel waarin slapende Olivia. Minnie duwt aldoor de rolstoel over en weer.)

MINNIE: Goede morgen, Bavo.

BAVO: Ah, Minnie! Goeiemorgen!

MINNIE: Heb je even tijd?

BAVO: Toch niet voor 't grasmatje, eh? 's Morgens ben ik geen rappe, hoor meisje.

MINNIE: Nee. Ik kan nu ook niet. Mijn madame heeft slecht geslapen. Ze moet haar nachtrust nog inhalen. zolang ik met haar rolstoel rondrijd, slaapt ze.

BAVO: Ben jij het dienstmeisje van die mevrouw?

MINNIE: Ja. Mevrouw Olivia woont hiernaast. Ik had je vanuit de tuin gehoord. Ik wou je graag terugzien.

JULES: *(op met pintje bier. slaperig)* Er staat een taxi voor de voordeur, mijnheer

de baron. De onfortuinlijke jongedame van gisteren stapt uit.

BAVO: Babette? Oh! Ze komt terug! Voor mij!

JULES: Om te zien hoe het met je gezondheid gaat, neem ik aan?

BAVO: Potverdekke ja! Euh... Plaasters! Ik moet plaasters hebben. Jules!
Beenplaasters! (*Jules af*) Minnie, zou je voor mij iets willen doen?

MINNIE: Jazeker. Graag!

BAVO: Mag ik de rolstoel van jouw bazin eens lenen?

MINNIE: Maar als ik stop met rondrijden wordt ze wakker.

BAVO: (*kijkt rond, merkt kruitwagen*) Ik zorg er wel voor dat ze blijft slapen. (*tilt slapende Olivia uit de rolstoel*) Pak die kruitwagen daar eens. (*Terwijl Minnie de kruitwagen neemt wiegt Bavo Olivia in zijn armen. zingt*) Slaap kindje slaap...

(*Bavo legt Olivia in de kruitwagen. Jules op. Hij legt twee kartonnen beenplaasters in de rolstoel. Minnie duwt de kruitwagen. Bavo duwt de rolstoel. Minnie, Bavo en Olivia af via rechts.*)

BABETTE: (op via links met bloementuil) Is mijnheer thuis?

JULES: Mijnheer is gaan joggen.

BABETTE: Gaan joggen?

JULES: (*werkt*) Ja, eventjes tien kilometer gaan doen. Hij zal binnen een uurtje wel terug zijn.

BABETTE: Maar dat kan toch niet! Mijnheer had gisteren een accident. Door mijn schuld zal hij niet meer kunnen lopen.

JULES: *(kijkt op)* Die mijnheer is zich aan 't voorbereiden voor de para-olympics, juffrouw. Kan ik iets brengen? Koffie? Limonade? Whisky?

BABETTE: Een watertje, alstublieft.

JULES: Met gas of zonder gas?

BABETTE: Met heel veel gasbelletjes als 't kan. Dat spritst zo plezant.

JULES: Een watertje met veel belletjes. Komt in orde, juffrouw. *(af via trap)*

BAVO: *(Op in rolstoel, met beide benen in de plaaster (wit karton). Hijgend racet hij met de rolstoel tweemaal over het podium.)* Hier staat wel geen "kilometrique" op, maar ik denk wel dat mijn tien kilometers er op zitten.

BABETTE: *(met bloementuil voor haar gezicht)* Dag Bavo.

BAVO: Euh... dag bloemetjes.

BABETTE: *(komt te voorschijn)* Hoe gaat het ermee?

BAVO: Babette! Nu jij er bent: schitterend!

BABETTE: Ik heb bloemen voor je meegebracht.

BAVO: Oh dat is lief. *(neemt bloemen aan, kijkt rond, vindt geen vaas, deponeert bloemen in koffiepote)*

BABETTE: Ik denk niet dat bloemen graag koffie drinken.

BAVO: Laat ze maar koffie slurpen. Ik wil mijn handen vrij hebben, want ik wil mijn liefdesverklaring voor u nog afwerken. Vanuit mijn rolstoel kan het wel niet meer zo indrukwekkend. En 't orkest speelt ook niet vandaag. Maar elke zin die ik ga zeggen, Babetje, zal een melodische verwoording zijn van de vibratie van mijn hart.

BABETTE: 'k Ga toch de bloemen in 't water zeten, voor ze zwart uitslaan. Blijf maar zitten. En daarna kom ik naar uw vibrator luisteren. *(af met bloemen via trap)*

BAVO: Vibraties, Babetje, vibraties... *(als Babette weg is)* Blijf maar zitten! Verdomme. Dat heeft die Charel verdomme ferm geregeld. Maar als hij denkt dat zo de weddenschap kan winnen, is hij er naast. Vannacht ligt Babette in mijn bed.

CATHARINA: *(off set)* Joehoe! Soubrietje! Ik ben er al!

BAVO: Shit! Die olifant van vier miljoen is daar. *(trekt haastig de plaasters af, wept ze in de rolstoel, duwt rolstoel af via rechts, terug op)*

CATHARINA: *(op)* Goede morgen, baron von Soubry. Ik weet, ik ben te vroeg. Maar ik blijf niet lang. Ik kwam alleen maar zeggen dat ik om half-vijf niet kan komen.

(Victor ongemerkt op met hond op via rechts. Merkt Bavo en Catharina, duikt achter de haag en luistervinkt.)

BAVO: *(blij)* Oh dat is spijtig!

(Catharina gaat verleidelijk naar hem toe)

BAVO: *(bang)* Nu?

CATHARINA: Nee, nu niet. Ik moet terug naar huis om de koffers van mijn man te pakken. Om half-vijf ga ik hem in Zaventem uitwuiwen. Hij vertrekt voor vier dagen naar Londen. En dan ben ik vier dagen vrij. Vier dagen, mijn duifje.

BAVO: *(slikt)* Vier dagen?

CATHARINA: Vanavond om klokslag half-negen kom ik terug. En dan laat ik me vier dagen door jou verwennen. Ik heb mijn checkskes al geschreven! 75.000 voor uw olifantjes en een check met een 5 op.

BAVO: Een vijf? Moet ik voor vijf euro vier dagen mijn nikkel afdraaien?

CATHARINA: Na iedere schitterende nacht komt daar een nul achter, mijn tabioca-bolleke. Ik ben zes nachten vrij. Dus dat zou wel eens 50.000 euro kunnen worden.

BAVO: Oh Catharina! *(omhelst Catharina)* Het zullen spectaculaire nachten worden! Je zal je niet moeten inhouden met je nulletjes. A propos. Drink jij ginseng, Katrientje?

CATHARINA: Nee.

BAVO: Ah! Dan is 't goed. Kom dan vanavond om half-negen maar af, snoezepoezeke. Ik zal in vorm zijn!

CATHARINA: Tot vanavond, darling! *(af via links)*

BAVO: Eens tellen. Rachel is goed voor 10% van minstens 25.000 euro. Ik verleid Babette en dan krijg ik daar ook de helft van. Dat is 50% van 75.000 euro. 't Geld van de bomma van Dumbo is compleet in 't zwart. Dat is dan: 2500 euro, plus 37.500 euro, plus 75.000, is gelijk aan...

VICTOR: *(op met hond)* 115.000 euro min een boete van 100.000 voor zwartwerk is 5000 euro. *(zet hond in hok)*

BAVO: Shit!

VICTOR: En met Babette ben je nog niet aan de nieuw patatten, hoor vriend. Die komt bij mij terecht.

BAVO: Maar vent toch! *(drukt een paar maal op Victors buik)* Met zo'n trampoline kan jij dat kind niet amuseren.

MINNIE: *(Op met kruiwagen waarin Olivia slaapt.)* Moet ik nog lang blijven rondtoeren, Bavo? Ik ben bang dat mevrouw wakker gaat worden.

BAVO: Nog eventjes, Minnie. Nog eventjes.

MINNIE: Maar ze heeft al gekreund. En dan duurt het niet lang voor ze wakker wordt.

BAVO: Zing een slaapliedje terwijl je rijdt. Van (zingt) "o,o,o,o, little darling, doe je ogen nu maar toe" of zoiets.

(Minnie met Olivia in kruiwagen af. Babette op met bloemen in vaas. Bavo vliegensvlug af via rechts. Babette struikelt Victor vangt haar op.)

VICTOR: Meisjes die bloemen dragen, mag men kussen zonder vragen. (*kust Babette op wang*)

BABETTE: Maar mannen die dat wagen, mag men op hun bakkes slagen. (*geeft Victor klinkende oorvijg. Dan herkent ze Victor.*) Oh dokter! Dat was zo niet bedoeld. (*geeft kusjes op de wang*) Is 't zo beter?

VICTOR: Dit stukje hebt ge overgeslagen. (*wijst op jukbeen*)

BABETTE: (*kust hem op jukbeen*) Zo dan?

VICTOR: (*wijst op mond*) En hier?

BABETTE: Heb ik u daar ook geraakt?

VICTOR: Nee, maar dat zou ook deugd doen.

BABETTE: (*verlegen*) Ik heb nog nooit iemand op de mond gekust.

VICTOR: Heb jij nog nooit iemand op de mond gekust?

BABETTE: Is dat abnormaal?

VICTOR: De dag van vandaag wel, ja.

BABETTE: Had ik dat dan al lang moeten doen?

VICTOR: Tegenwoordig begint men daarmee vanaf veertien, vijftien jaar.

BABETTE: Naar het schijnt is op de mond kussen leuk.

VICTOR: Dat is een onbeschrijflijke ervaring, Babette. Vooral als je gekust wordt door iemand die stapelverliefd is op u... zoals ik.

(Victor legt Babette pardoes achterover en kust haar. Daarna lijkt Babette versuft)

VICTOR: En?

BABETTE: ...Ben ik nu in verwachting?

VICTOR: Wel nee. Hoe voel je je nu?

BABETTE: Mijn hartslag is minstens 160, ik denk dat ik 40 graden koorts heb en mijn bloeddruk is precies abnormaal hoog, dokter.

VICTOR: Dat zijn symptomen van verliefdheid, schatje.

BABETTE: Van een verwarde verliefdheid dan wel. Want daarstraks dacht ik, dat ik op baron Bavo verliefd was. Maar nu jij me zo gekust hebt, weet ik het niet meer. A propos, zal Bavo kunnen genezen?

VICTOR: Als hij bereid is om een operatieve intraveneuse transmissionele incisie te ondergaan aan de nervus ischiadicus met de daarbijhorende risico's van satyriasis aan de somatische en pneumatische vezels, zou hij kunnen genezen, ja.

BABETTE: *(even perplex)* Een gevaarlijke operatie zeker?

VICTOR: Heel gevaarlijk.

BABETTE: En duur zeker?

VICTOR: Mag ik me voorstellen, liefje. Ik ben dokter Lecompte. Toevallig de enige dokter ter wereld die dergelijke operaties met succes kan uitvoeren. Normaal vraag ik voor zo'n operatie 100.000 euro. Maar, ik hou van jou. En daarom ben ik bereid om uw vriend Bavo voor slechts 75.000 euro te opereren.

BAVO: *(racet op in rolstoel)* Joehoe! Elf kilometer gejoggd. *(bekijkt wielen van rolstoel)* Saprístie. Twee platte tuben. Waarvoor zou ik nu eerst naar Lourdes gaan, voor nieuwe benen of voor nieuw banden?

(Jules op via trap met glas water.)

BABETTE: Voor nieuwe benen moet je bij dokter Lecompte zijn, Bavo. Hij kan je genezen. En voor de platte tubes heb je alleen maar een fietspomp nodig.

JULES: Alstublieft: water met belletjes voor de juffrouw.

BABETTE: *(tot Jules)* Zou je een fietspomp kunnen brengen, mijnheer?

JULES: *(bekijkt glas water)* Zitten er niet genoeg belletjes in?

BABETTE: 't Is voor de banden van de rolstoel van mijnheer de baron von Vermicelli.

JULES: Komt in orde. *(zet glas op tuinbank, af via trap)*

BABETTE: Dokter Lecompte kan je genezen, Bavo!

BAVO: Dokter Lecompte?

VICTOR: Sorry maar mijnheer de baron heeft me gisteren verteld dat hij zijn kapitalen op lange termijn heeft vastgezet. Hij zal die operatie dus niet kunnen

betalen. Tenzij hij in zijn vriendenkring een weldoener vindt die het geld wil voorschieten.

BABETTE: Kan jij die weldoener niet zijn en op je geld wachten?

VICTOR: *(lacht)* Als ik een weldoener had willen zijn, was ik huisdokter of een arts zonder grenzen geworden.

JULES: *(op, gebruikt fietspomp als micro, plechtig)* Dames en heren. Mag ik uw welgemeende aandacht. Voor het eerst in België: mannequin Rachel du Jarretelle met de nieuwste creatie van Dior! *(gewoon)* Dat moest ik zeggen van die madame.

BAVO: Rachel! *(rijdt sluiks richting hondehok)*

BABETTE: Oh! Een modeshow!

(Muziek: Piano Concerto Nr. 1 in flat minor van Tchaikovski. Rachel op in mooi lang, los kleed met hoge kraag. Daalt als mannequin de trap af. Zodra Rachel van de trap is, muziek stiller)

BABETTE: Oh madame! Wat een prachtig kleed! Mag ik daar een foto van nemen? *(diept fototoestel uit handtas)* Ga daar tegen de tafel staan, dan neem ik de parasol erbij. Dan komen de kleuren van je kleed beter uit.

(Victor zorgt ervoor dat Bavo uit het zicht van Rachel blijft. Rachel gaat voor de tuintafel staan. Babette zet zich klaar om te fotograferen.)

BABETTE: Ga maar nonchalant op de tafel zitten, madame. Zoals een mannequin.

(Rachel zit op de tafel, de tafel valt om. Rachel valt en blijft bewusteloos liggen. Victor, Babette en Jules lopen naar Rachel)

VICTOR: Ze is bewusteloos. Haal een glas water, vlug.

BABETTE: *(Neemt het glas spuitwater en geeft het aan Victor.)* Hier een glas spuitwater.

VICTOR: Nee, geen spuitwater. Gewoon water.

(Babette met glas af via trap. Jules zet de tafel recht en de parasol opzij. Victor en Jules tillen Rachel op en leggen haar op de tuintafel. Bavo komt er bij met plaasters aan.)

BAVO: Die ziet er niet goed uit. Wat denk je dokter Lecompte? Een hersenschudding?

VICTOR: Ze is al te lang bewusteloos. Ze moet gereanimeerd worden. Vooruit Bavo, geef haar de mond-op-mond-ademhaling.

BAVO: Mijn lippen zijn verhaard.

VICTOR: Jules! Geef dat mens de mond-op-mond-ademhaling. Vlug.

JULES: Ik met mijn mond op haar mond...? Euh... *(neemt fietspomp)* Ik zal ze hier wel mee reanimeren.

(Onder Rachels kleding is een strandbal gemonteerd. In het ventiel is vooraf het darmpje aangebracht waarop de fietspomp past. Het darmpje geeft bij Rachel onder de hoge kraag uit, zodat het publiek de indruk krijgt dat de fietspomp in haar mond gestoken wordt. P.S. Op de fietspomp een ventieltje monteren)

waarmee voetballen opgepompt worden. Victor monteert de fietspomp snel op het darpje en pompt een paar keer. De strandbal zwelt op. Vanuit de zaal moet duidelijk te zien zijn dat Rachels buik opzwellt. Inmiddels:)

VICTOR: *(neemt Rachels pols)* De hartslag is normaal.

BAVO: Haar baarmoeder precies niet.

JULES: *(pompt nogmaals)* Hoe lang nog?

BAVO: *(betast Rachels buik)* Nog een maand of vijf denk ik.

VICTOR: Haar hartslag versnelt.

JULES: Moet ik dan rapper pompen of trager?

BAVO: Geef maar wat minder gas. Want als dat allemaal nog langs haar échappement moet passeren...

(Jules pompt nogmaals. Bavo legt hand op Rachels buik. Rachel kreunt.)

VICTOR: Er komt leven in.

BAVO: *(met hand op Rachels buik)* Precies wel, ja.

VICTOR: Pomp nog eens, Jules.

(Jules pompt)

BAVO: *(nog steeds met hand op Rachels buik)* Die heeft al opening, dat kan niet anders. *(duikt met hoofd onder Rachels rok)*

VICTOR: Pomp nog eens een keer, Jules.

(Jules pompt)

BAVO: *(komt onder rok tevoorschijn)* Ze gaat met te veel press zitten als ge zo blijft doorpompen.

VICTOR: Pomp nog eens, Jules.

BAVO: *(tot publiek)* Dat wordt een gesprongen appendicitis. *(steekt vingers in de oren)*

(Rachel kreunt. Jules zorgt ervoor dat de lucht niet uit de strandbal kan zodat Rachels buik opgeblazen blijft. Jules legt de fietspomp op de tuintafel. Rachel beweegt.)

VICTOR: Blijf maar rustig liggen, mevrouw. Wij hebben je kunstmatig geademd. Ik ga je binnen op de divan leggen, dan kan je bekomen van je val.

(Victor draagt Rachel de trap op. Beiden af. Minnie op via rechts, duwt kruitwagen met Olivia voor zich uit)

MINNIE: Ze gaat wakker worden!

(Bavo tilt Olivia uit de kruitwagen, zet haar in rolstoel. Olivia wordt wakker.)

BAVO: Goede morgen, mevrouw. Goed geslapen?

OLIVIA: Wat zegt ge? Moet ik Paaseieren gaan rapen? Toch niet in augustus zeker!

MINNIE: *(met gebaren)* Goed geslapen? *(tot Bavo)* Ze hoort niet goed. *(Tot Olivia)* Geslapen?

OLIVIA: Ja ik heb geslapen. Maar precies niet genoeg. Ik heb hoofdpijn. 't Is alsof ik een halve dag in een stootkar rondgesjoeterd heb. Minnie, waar zijn mijn pillen tegen de hoofdpijn.

MINNIE: Die zijn op, mevrouw. Ik moet er bij de apotheker gaan halen.

OLIVIA: Ga die dan maar vlug halen. Hop, hop.

(Minnie af via rechts)

OLIVIA: Dat kind kan niet met een rolstoel rijden. Die hotst en botst er maar mee rond als met een kruitwagen. En ik slaap zo graag in mijn rolstoel als er zachtjes mee rondgereden wordt.

BAVO: Zal ik met u nog wat rondrijden?

OLIVIA: Ja,ja, ze zou de putjes moeten vermijden.

BAVO: *(luid, met gebaren)* Ik. Met u. Rijen.

OLIVIA: Watta! Zou jij met mij willen vrijen? Op mijn leeftijd? Maar manneke! Als je dat klaarkrijgt, krijg je van mij 25.000 euro. *(kijkt verlangend naar Bavo)*

JULES: *(zit op de tuinbank)* Nog een klant. Niet laten koud worden.

BAVO: Dat is niet te doen, joh! Nog niet met een heel fles ginseng in mijn botten.

JULES: Ze heeft pertang veel goesting.

BAVO: *(tot Olivia)* Kom, we gaan wandelen.

OLIVIA: *(Enthousiast)* Ga je me voorbehandelen?

BAVO: *(luid)* Wandelen. Dada. En dan dodo.

OLIVIA: *(enthousiast)* Ja!

(Bavo scheurt een stuk van zijn krant. Rolt er een toeter van en steekt die in Olivia's oor.)

BAVO: *(luid door toeter)* Ik ga met jou wandelen. Dan kan je nog wat slapen.

OLIVIA: *(schrikt)* Je moet zo niet roepen. Ik ben niet doof... Ja, ik zou graag nog wat slapen. Met dat gesjok van Minnie ben ik nog altijd niet uitgerust.

(Bavo rijdt zachtjes enkele rondjes met de rolstoel. Olivia wordt lui.)

JULES: Ik zou toch moeite gedaan hebben om 25.000 euro te verdienen.

BAVO: Waarom probeer jij het dan niet?

JULES: Mijn interesses liggen op een ander vlak.

BABETTE: *(off set)* Bavo! Bavo!

(Olivia slaapt. Bavo grabbelt Olivia vast, duwt haar vliegensvlug op Jules' schoot)

BAVO: Wiegen! Zorg dat ze niet wakker wordt.

(Bavo gaat in de rolstoel zitten. Van hier af geeft Jules op de achtergrond een pantomime ten beste. Hij wiegt Olivia. Zingt af en toe een wiegeliedje. Steekt haar duim als een tutter in haar mond als ze dreigt wakker te worden. Als Olivia keer op keer haar duim uit haar mond laat vallen steekt hij zelfs zijn eigen duim in haar mond. Enz.)

BABETTE: *(op via trap)* Je moeder ziet er al beter uit, Bavo. *(merkt Jules en Olivia)* Oei! Is er nog iemand flauw gevallen?

BAVO: Nee, dat is Olivia, de buurvrouw.

JULES: Ze is een beetje seniel.

BAVO: Ze komt alle dagen een dutje doen op Jules' schoot.

JULES: Wij zijn gespecialiseerd in het in slaap wiegen van oude dametjes.

BAVO: Van hen moet je niks aantrekken, Babetje. Hou je maar met mij bezig. Dat heb ik liever.

BABETTE: Dat wou ik net doen. Ik wou de banden van je rolstoel oppompen. Ah! Hier ze pomp. *(neemt pomp)* Zou je me kunnen zeggen hoe ik dat moet doen? Want dat heb ik OOK nog nooit gedaan.

BAVO: Oh! Was er nog iets dat je nog nooit gedaan hebt?

BABETTE: Voor vijf minuten had ik nog nooit iemand op de mond gekust. En zeg me nu maar hoe ik die banden moet oppompen. Dan ken ik dat ook weeral.

BAVO: Wie hebt gij gekust?

BABETTE: Uw dokter. Dokter Lecompte. Waar moet ik met dat darmke blijven?

(Victor op via trap)

BAVO: In dokter Lecompte z'n gat, verdomme. En dan doorpompen tot hij ontploft.

BABETTE: Dokter Lecompte is geen ballon, hè. En daarbij, hij kan goed kussen.

VICTOR: En hij kan intraveneuse transmissionele incisies uitvoeren. (legt arm om Babettes schouder) Mag ik daarbij ook vermelden, mijnheer de baron, dat uw tante zich, dank zij mijn goede zorgen beter voelt.

BABETTE: *(tot Bavo)* Ik dacht dat die mevrouw je moeder was?

BAVO: ...Mijn tante en mijn moeder zijn een tweeling.

VICTOR: En vanavond zal mevrouw uw tante, weer in prima conditie zijn, mijnheer de baron, zodat ze AL haar activiteiten kan hervatten.

BAVO: *(staat in buurt van hondenhok; grolt)*

BABETTE: Amaai, die hond doet lelijk!

BAVO: *(grimmig)* Dat was ik.

BABETTE: Ben je slecht gezind?

BAVO: Nee, ik ben niet slecht gezind. Ik ben razend. Ik zit in een rolstoel met twee gebroken poten en (kijkt omlaag) een sukkelaar. Ik ben stapel verliefd op u,

Babette. Zo stapel als een ... als een stapelbed. En wat doet die 'dokter'? Hij laat me hier creperen en voor mijn ogen pakt hij mijn lief nog af. Den ossekop, verdomme.

BABETTE: Zie je mij echt graag, Bavo?

BAVO: Babette. Als je moest weten hoe rap mijn wekker voor u tikt, zou je een dokter bellen. Maar houdt die kwakzalver van mijn lijf of ik vermoord hem.

BABETTE: Maar dokter Lecompte wil u opereren, schat. Hij is de enige dokter in heel de wereld die er kan voor zorgen dat je niet lam blijft. Nergens! En omdat hij mij graag ziet, vraagt hij maar 75.000 euro voor de operatie.

BAVO: *(venijnig tot Victor)* Onderkruiper.

VICTOR: Als mijnheer de baron WIL geopereerd worden, natuurlijk. Daar moet hij zelf over beslissen. Een intraveneuse transmissionele incisie moet wel binnen de week na het ongeval gebeuren. En vermits ik volgende week voor een doktersconventie naar Amerika vertrek, zal het deze week moeten gebeuren. *(overhandigt Bavo een kaartje)* Het geld moet VOOR de operatie gestort worden op dit nummer.

BAVO: *(neemt kaartje)* Ik wil niet geopereerd worden. Ik wil alleen jou graag zien, Babetje.

BABETTE: *(laat fietspomp vallen)* Oh Bavo.

(Babette wil naar Bavo maar Victor trekt haar naar zich toe, legt haar in zijn armen en kust haar. Bavo grolt.)

VICTOR: Zo zal ik je blijven kussen, tot in der eeuwigheid, mijn liefste.

BABETTE: Oh Victor!

BAVO: Maar Babetje. IK hou van je. Ik ben stapelgek van jou.

BABETTE: Oh Bavo! *(naar Bavo, kust hem)*

VICTOR: *(trekt Babette van bij Bavo weg)* Ik hou het meest van jou, Babette.

(Victor legt aan om Babette te kussen, Bavo rijdt tegen Victor, Victor laat Babette vallen.)

BAVO: *(tot Victor)* Ik ben de jongste en de knapste.

VICTOR: *(tot Bavo)* En IK ben hier de oudste en de intelligentste.

BAVO: Jij bent de oudste, ja. Maar van één keer per maand hijg je veertien dagen aan een stuk.

VICTOR: En jij bent de jongste, ja. Maar je kan niks meer. *(Maakt kleutergebaar om uit te lachen)* Slip-slip.

BABETTE: *(inmiddels rechtgekropen, stampvoetend)* Oh mannen! Ik weet het niet meer. *(wenend af via links)*

BAVO: *(stapt dreigend naar Victor terwijl hij zijn beenplaasters uittrekt en achter de haag gooit)* Zo is het wel heel gemakkelijk, eh manneke! Als je je tegenstrever met twee plaasteren benen en een stalagtietje in een rolstoel deponeert.

VICTOR: Rustig maar. Tot mijn schaamte moet ik toegeven dat onze kansen op dit ogenblik fifty-fifty zijn. Hoewel ik er op gerekend had dat IK in het voordeel zou

staan. Als ik je een goede raad mag geven: speel vanaf nu in op haar medelijden. We zouden haar zo ver moeten krijgen dat ZIJ die 75.000 euro voor je operatie betaalt. *(af via trap)*

(gesnotter achter de coulissen)

JULES: *(zingt als wiegeliedje voor Olivia)* "Hooft wie komt daar kinderen, hooft wie komt daar kinderen, wie komt daar weer aangegaan, 't is dat lieve meisje en je hebt je plaasters nog niet aan." *(Bavo af via rechts)*

BABETTE: *(snotterend op via links)* Ik weet het niet meer. Door twee lieve mannen tegelijk bemind worden. Wat moet ik nu doen? *(Tot Jules)* Weet u waar Bavo of Victor is?

JULES: St! Ze slaapt!

(Bavo op via rechts, kruipt als een Indiaan op ellebogen, zijn plaasteren benen achter zich aanslepend.)

BAVO: *(merkt Babette)* Oh Babetje. Ik had je niet gezien. En had ik je gezien dan zou ik je maar met één oog gezien hebben. Ik ben mijn contactlens kwijt.

BABETTE: Draag jij contactlenzen?

BAVO: Bijziende ogen, Babetje, was tot gisteren het enige dat aan mij mankeerde. Voor de rest was ik een perfecte. *(meelijwekkend)* Maar zie me hier nu eens kruipen als een invalide Indiaan. *(hijst zich in rolstoel)*

BABETTE: En dat is allemaal mijn schuld... Je moet je laten opereren, Bavo. Dokter Lecompte kan van jou weer een goeie maken.

BAVO: 'k Zal die beenhouwer niet kunnen betalen, vrees ik. 'k Heb geen 75.000 op de bank staan. 'k Zal maar wat oefenen met mijn karreke. Want 't zal voor mijn leven lang zijn. *(Bavo oefent met de rolstoel, terwijl hij zichzelf als bevelen geeft.)*
Op halve kracht achteruit! Kwart draai links! Voorwaarts! Een, twee, een twee.
Halt! Halve draai rechts. volle kracht voorwaarts. Een, twee, een twee. *(Hier dreigt hij de zaal in te rijden. Op het laatste houdt Babette hem tegen)*

BABETTE: *(rent naar Bavo)* Was dat een zelfmoordpoging?

BAVO: *(dramatisch)* Ja.

BABETTE: *(trekt rolstoel weg van rand)* Dan was dan je laatste zelfmoordpoging. Morgenvoormiddag om tien uur word jij geopereerd.

BAVO: *(fluit en zingt)* Wie zal dat betalen, wie heeft zoveel ping-ping-ping en wie heeft zoveel geld.

BABETTE: Ik zorg wel voor die 75.000 euro. Al heb ik zelf geen geld.

BAVO: Hoezo, jij hebt geen geld. Jouw pa is toch een oliebaron?

BABETTE: Ja. Maar zijn dochter heeft geen geld. Hij wil haar "gewoon" opvoeden en daarom geeft hij mij geen frank meer dan ieder ander meisje van mijn leeftijd.

BAVO: Ach zo! En nu ga jij voor mij een bank overvallen, zeker.

BABETTE: Toevallig ben ik schatbewaarster van de "Bond van grote en jonge geesteszieken". Dat is een internationale vereniging die de toestanden in de psychiatrische instellingen wil verbeteren. Toevallig is er momenteel 75.000 miljoen in kas. Ik leen die 75.000 voor een paar maanden. En als jij mij

terugbetaald hebt, MET intrest, steek ik die centjen terug in de kas. Kom, geef dat rekeningnummer van dokter Lecompte maar aan mij.

BAVO: *(geeft kaartje)* Zou je dat voor mij willen doen, Babette? Zie je mij dan graag?

BABETTE: *(strekt de armen, enthousiast)* Oh Bavo! *(laat armen zakken.)* Ik weet het niet. Victor is ook lief.

BAVO: Victor! Victor! Dat is een...

BABETTE: ... dokter die je morgen gaat genezen. En daarom moet je beleefd blijven tegenover Victor. En nu ga ik op de bank uw 75.000 euro halen. Je geeft ze toch terug, he?

BAVO: Oh ja, Babetje. Iedere euro, met intrest.

BABETTE: Zeg al maar tegen dokter Lecompte dat hij de nodige voorbereidselen treft. *(af via links)*

BAVO: *(trekt plaasters van zijn benen en werpt ze in de rolstoel, kwaad)* Nu gebruikt hij mijn operatie om bij Babette 75.000 los te peuteren. En in Lourdes genezen ze een mens gratis (=verniet), begot. Dat hij wacht! Als ik de kans krijg om hem een loer te draaien, heeft hij het zitten. Daar mag hij zeker van zijn!

JULES: Kan je niet een beetje stiller toeten? Ze slaapt nu zo goed!

3° BEDRIJF

(Kruiwagen en tuingerief zijn weg. De fietspomp ligt nog op de grond. Tegen de haag staan Bavo's beenplaasters. Victor zit in de tuinzetel en leest een krant.)

RACHEL: *(Blij op met opgeblazen buik via trap)* Weet jij waar de mijnheer de baron is?

VICTOR: Nee mevrouw. Kan ik u misschien helpen?

RACHEL: Darling. Nu ik baron Bavo ontmoet heb, interesseren vreemde mannen mij niet meer. Hij is de volmaakte minaar. Hij is lief, innemend, hartstochtelijk... EN edelmoedig. Aan zijn stichting "Red de olifant" draag ik minstens drie miljoen bij. Ken je die stichting?

VICTOR: Jazeker, mevrouw. Ik ben namelijk de secretaris van mijnheer de baron. Ik ontvang de cheques en zorg ervoor dat het geld bij de olifantjes terechtkomt.

(Bavo op via rechts)

RACHEL: Bavo! Ik heb kennisgemaakt met uw secretaris, schat.

596 VICTOR: Ik heb de vrijheid genomen mevrouw te vertellen dat ze de cheque voor de actie "Red de olifant" rustig aan mij, uw secretaris, mag overhandigen, mijnheer de baron. Omdat ik weet dat u zich niet zo graag met die financiële rompslomp bezighoudt.

RACHEL: Dat begrijp ik. Mijn Bavo heeft al genoeg te stellen met de public relations. Nietwaar, schat?

BAVO: O ja, voor mijn public relations beul ik me 24 uur op 24 voor af.

VICTOR: Het zou voor de boekhouding goed uitkomen als u vandaag nog uw cheque zou binnenleveren, mevrouw. Morgen wordt de balans opgemaakt. En het zou voor baron Bavo een koninklijke nominatie kunnen opleveren moest hij deze maand méér dan twintig miljoen op zijn activa hebben. Zal ik nu uw hond uitlaten, mijnheer de baron?

BAVO: Ja, doe maar.

(Victor neemt hond en af via rechterkant.)

RACHEL: Vannacht zal je het wat kalmer aan moeten doen, schat.

BAVO: (blij) Is de ginseng uitgewerkt?

RACHEL: Nee. Kijk. *(wijst op buik)* Ik ben zwanger.

BAVO: Kom Rachelleke. Ga zitten. Ik zal je eens wat sexuele voorlichting geven.

(Rachel en Bavo gaan zitten.)

BAVO: Het hoofdstuk van 't maken zal ik overslaan. Dat ken je. Maar daarna duurt het negen maanden, hoor

.

RACHEL: Dat weet ik. En dan wordt ik eindelijk, voor de eerste keer in mijn leven... moeder! Oh Bavo! Ik ben zo gelukkig! Baron na baron heb ik op een kindje gehoopt. En jij, mijn krachtpatser, flikt dat op één nacht.

BAVO: Euh... voelt je je niet een beetje... opgeblazen?

RACHEL: O ja! Zo zalig zwanger, zo heerlijk gespannen en opgeblazen.

BAVO: Hebt je niet het gevoel dat ge een wind moet laten?

RACHEL: Zeg. Jij denkt toch niet dat dat lucht is?

BAVO: Ben je zeker dat uw buik niet afgaat, als ik er op duw?

RACHEL: O Bavo! Jij gedraagt je zo heerlijk onervaren als kersvers vadtje.

BAVO: Luister Rachel. Daarstraks, toen je gevallen was, hebben ze je gereanimeerd...

RACHEL: Ik ben zo gelukkig, Bavo! Sorry dat ik je onderbreek maar ik wil jou ook gelukkig maken. Ik schrijf vandaag nog een cheque van 75000 euro voor jouw olifantjes, zodat je die koninklijke nominatie krijgt. En leg het nu maar verder uit over mijn reanimatie.

BAVO: Die reanimatie is 100% gelukt, Racheleke. Dat was een van de kluchtigste... ik bedoel de luchtigste reanimaties die ik ooit gezien heb. En zou mijn jong moedertje nu niet wat gaan rusten? Of gaat ze liever een checkske schrijven?

RACHEL: Ik ga nog wat rusten. Naar het schijnt, heb in deze toestand veel rust nodig.

BAVO: Absoluut! Moedertjes in verwachting moeten heel veel rusten.

(Bavo leidt de verliefde Rachel naar de trap, wuift haar uit. Antoinette op via trap.)

RACHEL: *(monstert Antoinette)* Naaldhakken zijn geen mode meer.

ANTOINETTE: *(monstert Rachel)* Ne klokrok nonplus.

(Rachel af)

BAVO: Wie we daar hebben. Donald Duck.

ANTOINETTE: Ah! Jij bent die knappe danseur! Jij bent mij nog een dans verschuldigd, eh monsieur.

BAVO: Daar heb je toch de hele nacht niet liggen op wachten, eh?

ANTOINETTE: Mais non. Ik ben l'ami intime van Jules, le butlèr. Maar gij moogt dat niet aan Monsieur Victor vertel. Hij ziet niet graag mon genre... sans tìet. Pourtant, als ik zou mogen kies... Monsieur Victor.. Hij is zo charmant, zo distingué...

BAVO: Tja. Met wat gij teveel en tekort hebt, moet ge bij die ossekop niet aankomen.

ANTOINETTE: Spijtig, n'est-ce-pas? Monsieur Victor is pertang helemaal mijn genre. (*kijkt naar zijn platte borstkas*) Maar een mens kan niet alles heb dans la vie.

BAVO: 'k Zal bij hem eens een goed wordeke doen voor u, hoor.

ANTOINETTE: Laat maar zit, mon ami. Ik ben nu al geëngageer met Jules. (*kijkt op klok*) Nondesapristi. Het is al tien voor elf. Ik moet gaan klaar lig voor Jules.

(*Antoinette gaat naar trap, trapt op de fietspomp, molenwiek en valt; ligt in bevallige pose op onderste trede.*)

BAVO: Moet gij HIER gaan klaarliggen? Hela! Mijnheer Victor passeert hier nogal

eens, hè. Ben je niet bang dat hij daar op uitkomt? (*schudt Antoinette*) Hela! Kan jij niet antwoorden? (*schudt Antoinette, legt zijn oor op Antoinettes borstkas, luistert daarna naar zijn polshorloge*) Mijn wekker tikt precies rapper. (*bekijkt Antoinette*) Dat is toch weer geen geval van kunstmatige ademhaling, eh? (*klopt op Antoinette's wangen, kijkt in de ogen*) Yep! Da's weer een geval van kunstmatige ademhaling.

MINNIE: (*op via rechts*) Mevrouw Olivia vraagt wanneer je komt. Naar het schijnt hebt je haar iets beloofd.

BAVO: Help hier eens eventjes, Minnie. (*Minnie en Bavo leggen Antoinette op de tuintafel.*) Hij is compleet van de wereld. Hij heeft kunstmatige ademhaling nodig.

MINNIE: Doe jij dat maar. Ik weet niet hoe dat moet.

BAVO: Mijn lippen zijn verhaard.

MINNIE: Wat nu?

BAVO: De pomp erop!

(*Monteert de fietspomp in bij Antoinette. Onder Antoinettes kleed, zijn twee ballonnen gemonteerd, met een vertakt darmpje, dat aan de fietspomp aangesloten wordt. Als er gepompt wordt, worden de beide ballonnen met lucht gevuld.*)

BAVO: Als dat maar weer geen kunstmatige bevruchting wordt. Want daar zou deze madame wel eens heel hard kunnen van verschieten. Duw eens op haar buik terwijl ik pomp, Minnie. Heel hard. Zo hard je kan.

(*Minnie duwt op Antoinettes buik. Bavo pompt. Zachtjes zwellen de balonnetjes*

op.)

BAVO: Goed zo, Minnie. De lucht komt al in de borstkas terecht. (*Pompt. Bekijkt Antoinettes borst.*) Er komt leven in. Blijven duwen. (*pompt, merkt zwellen van borsten, pompt, betast borsten*)

MINNIE: Dit is geen moment om van de situatie te profiteren, Bavo.

BAVO: O maar, die gaat content zijn als hij bijkomt. Duwen Minnie. (*Pompt, bekijkt resultaat, lacht*) Welke beha-maat is dat, Minnie?

MINNIE: Ik denk een 85. Waarom?

BAVO: Is dat de ideale maat?

MINNIE: 90 is de ideale maat.

BAVO: Dan zal ik nog wat bijgeven. (*pompt*) Ik maak er een 95 van maken. (*pompt*) Of nee, een 100... Mijnheer Victor heeft nogal grote handen. (*pompt enthousiast*)

(*Antoinette komt stilaan bij*)

MINNIE: Er komt leven in.

BAVO: (*kijkt naar Antoinettes buik*) Waar?

MINNIE: (*wijst naar Antoinettes hoofd*) Daar.

ANTOINETTE: Waar ben ik? (*merkt borsten, verheerlijkt*) In de hemel?

BAVO: Je was van je stokje gevallen. Wij hebben je kunstmatige ademhaling gegeven.

ANTOINETTE: De ademhaling is precies in mijn koom-is-voor blijven steek.

OLIVIA: *(off set)* Minnie! Minnie!

MINNIE: Oei. Ze roept. Wanneer moet ik zeggen dat je komt?

BAVO: Zeg maar dat ik straks kom.

(Minnie af via rechts)

ANTOINETTE: Van waar komt dat allemaal?

BAVO: Euh... ik denk dat dat een schijndracht is.

ANTOINETTE: Een skijndrakt? En gaat dat lang mee zo'n skijndrakt?

BAVO: Dat weet ik niet. Toen onze hond dat had gingen we daarmee naar de veterinaire. Maar als je er afblijft een maand of drie, zeker

.

ANTOINETTE: Moet ik daar afblijf? Mais nondedieu, dan kan ik er niks mee doen!

BAVO: Ah jawel. Als mijnheer Victor dat in de mot krijgt is hij verkocht.

ANTOINETTE: Denke jij dat?

BAVO: Maar vent toch! Daar kan hij toch niet naastkijken!

ANTOINETTE: Kan ik monsieur Victor nu verleid?

BAVO: Natuurlijk. Nu ben je een echte vamp. Als Marilyn Monroe naast u moest staan werd ze rood van schaamte.

ANTOINETTE: *(giechelt)* Oui?

BAVO: En mijnheer Victor nu extra veel liefde nodig. Zijn lief heeft het gisteren uitgemaakt.

ANTOINETTE: Oh ce pauvre monsieur Victor. Ik zal hem troost. Ik ga me eerst goed gaan make-uppen. Dan zal hij wel val voor mijn charmes.

(Gaat heupwiegend naar trap. Rachel op met valies.)

ANTOINETTE: Trois-quart jassen zijn geen mode.

RACHEL: Beha's met vullingen ook niet.

(Antoinette af)

RACHEL: Als het een zoon wordt zou ik hem Suske willen noemen, Bavo. En als het een dochter wordt... Wiske.

BAVO: Dat zijn heel schoon namen, Racheleke! Ben jij en ons Suske of Wiske al wat uitgerust? En jouw handje? Is dat al fit genoeg om een checkske te schrijven?

RACHEL: Ik kan hier niet rusten, Bavo.

BAVO: Oh. Is je handje nog moe? *(geeft kushandjes op Rachels hand)*

RACHEL: Bij jou kan ik niet rusten. Bij word ik ontstuimig, en wild... *(wil Bavo omhelsen)*

BAVO: *(ontwijkt Rachel)* Maar Rachelleke, da's heel slecht ons Wiske *(kijkt naar beneden)* en voor mijn Suske.

(Victor op met hond via rechts)

RACHEL: Juist. En daarom zou ik willen vertrekken.

BAVO: *(enthousiast)* Ga je vertrekken? *(triest)* Ga je weg?

RACHEL: Voor het welzijn van ons Suske of Wiske moeten wij alles overhebben, Bavo.

VICTOR: Ik heb uw hond uitgelaten, mijnheer de baron. Zal ik dan nu de boekhouding met de fondsen voor "Red de Olifant" afsluiten?

RACHEL: Nee, nee, nog niet. *(tot Bavo)* Hier is je cheque, darling. *(diept cheque uit handtas)* Alstublieft. 75000 euro voor de olifantjes, omdat ik weet dat bij jou alles in goede handen is.

(Bavo wil cheque aannemen, Victor grist hem uit Rachels handen en steekt hem heel duidelijk in zijn vestzak.)

RACHEL: En dan heb ik nog een cadeautje voor jou. *(neemt pakje uit valies)* Alstublieft.

BAVO: Oh, maar Rachel. Dat had je niet moeten doen. Wat is het? Een fleske cognac?

RACHEL: Doe maar eens open.

BAVO: *(opent pakje, leest etiket op fles)* Ginseng?

RACHEL: Je was geweldig. Maar soms kon je niet volgen, he? *(Bavo kijkt beteuterd, Victor lacht onbedaarlijk)* Je moet daar zo niet om lachen. Jij zou zeker niet kunnen volgen hebben... met je spekvat.

(Victor kijkt beteuterd, Bavo lacht onbedaarlijk. Geluid: een auto toetert)

RACHEL: Mijn taxi is er. *(geeft naamkaartje aan Bavo)* Hier woon ik. Chateauf du Pâpe, rue du Chateau in Braine-le-Chateau. Kom je me bezoeken? Als je op voorhand belt, zal ik hem laten koud zetten.

BAVO: De Bokma?

RACHEL: Nee de ginseng. *(kust Bavo, af via links)*

VICTOR: Proficiat. Je eerste 7500 euro. zijn binnen.

BAVO: 7500? Mijn eerste 35250 zeker.

VICTOR: O ja? Heeft Babette al in je bed gelegen?

BAVO: Nee, maar dat gaat niet lang meer duren

.

VICTOR: *(lacht)* Babette komt bij mij terecht. In haar ogen ben ik een knappe dokter.

BAVO: Knap? Maar vent toch! Als ik u was zou ik een gaine aandoen

VICTOR: Ik heb een gaine aan.

BAVO: Je staat er alleen maar beter op omdat je van mij een "gebeendicapte" gemaakt hebt.

VICTOR: Dat was een fatsoenlijk middel om van haar 75000 euro los te krijgen. Meer niet.

BAVO: Fatsoenlijk? Zo fatsoenlijk vind ik dat niet. Babette gaat het geld uit een liefdadigheidsfonds halen.

VICTOR: Waar geld vandaan komt speelt geen rol. Als het maar in onze zak terecht komt.

BAVO: Maar geld aftroggelen van een liefdadigheidsfonds!

VICTOR: Geld is geld. In geldzaken moet je keihard zijn. En ijskoud. Je moet een iglo zijn. Een pantserwagen. Een ivoren toren... met een klein spleetje waar het geld kan doorgeschoven worden.

JULES: *(op via trap)* Er staat een dame aan de voordeur die mijnheer de baron wil spreken.

BAVO: Babette is terug! Waar zijn mijn beenplaasters, en waar is mijn rolstoel. Jules, haal mijn rolstoel bij madame Olivia. Rap!

(Jules af via rechts. Bavo loopt zenuwachtig heen en weer, grabbelt beenplaasters vast en wil in het hondenhok duiken. Geluid: gegrol vanuit hondenhok.)

BAVO: Bijt hij?

VICTOR: Soms.

BAVO: *(kruipt in hondehok:)* Schuif op!

(Tumult in het hondehok. Geluid: gegrol van hond. Het hondehok beweegt.)

BAVO: Bakkes toe... Pas op, want ik bijt terug, he!... Ah, ge gelooft me niet.

(Geluid: gejang uit hondehok, daarna doodstil. Victor kijkt in het hondehok.)

VICTOR: Was jij dat of was dat de hond?

BAVO: *(met hoofd uit hok)* Wat dacht ge?

VICTOR: Je hebt haar toch geen pijn gedaan?

CATHARINA: *(off set)* Joehoe! Soubry! It's me!

BAVO: Da's verdomme Babette niet. Da's die olifant. Ik ben niet thuis. *(Krabbelt achterwaarts hondehok in. Af.)*

CATHARINA: *(Op. Draagt een zwarte, ruime stretch-broek, waarover een lange, loshangende zwarte T-shirt, is met juwelen behangen.)* Is baron von Soubry thuis?

(Geluid: gegrol vanuit het hondehok)

VICTOR: Nee mevrouw, die is op dit ogenblik... *(Geluid: erbarmelijk gejang uit het hondehok)* ... aan 't eten...

CATHARINA: Oh, dan zal ik hem wel vinden. *(wil af)*

VICTOR: ... bij de burens. Hij kan ieder moment terugkomen. Kan ik u helpen? Mag ik me voorstellen? Ik ben de secretaris van mijnheer de baron. Als u toevallig komt bijdragen voor "Red de olifant" mag u dat aan mij overhandigen.

CATHARINA: Niet te vlug, makker. Ik onderhandel niet met het personeel. Breng mijnheer de baron op de hoogte van mijn komst en zeg dat hij me in de logeerkamer kan vinden. Ik ga mijn koffers uitpakken. *(af via trap)*

VICTOR: Jazeker mevrouw. Zal ik doen, mevrouw. *(tot Bavo die uit het hondenhok piept)* En van die gendarm denk je geld te kunnen aftruggelen? *(lacht)*

(Babette op via links. Bavo krabbelt snel terug.)

BABETTE: Dag Victor.

VICTOR: Babette, darling. Wat ben ik blij u weer te zien.

(Victor en Babette omhelzen elkaar. Uit het hondenhok klinkt gegrol.)

BABETTE: Was dat Bavo?

VICTOR: Nee,nee. Dat was de hond.

BABETTE: Ik heb alles in orde gebracht voor Bavo's operatie, Victor. Je kan hem opereren. Er is 75.000 euro op je rekening gestort. Hier is het stortingsbewijs.

VICTOR: Ge zijt een engel, Babetje.

BABETTE: Nu hoop ik maar dat Bavo een eerlijk mens is en dat hij het geld zo snel mogelijk terugstort. Er moeten nog zoveel geesteszieken geholpen worden. Vorig jaar ben ik mee geweest op inspectie in het buitenland. Je kan je niet voorstellen hoe verschrikkelijk de toestanden er zijn. *(zet handtas op tuintafel, dan dramatisch - achtergrondmuziek: The Rose (Bette Middler) - orkestraal)* Die arme mensen liggen er in donkere, beschimmelde ruimtes, op verroeste bedden, die spookachtig kriepen. Door de duizenden kakkerlakken en wandluizen die over de muren wriemelen, lijken de muren te bewegen. Bij elke stap die je zet, hoor je kever en krekels onder je voeten kraken. In de keuken, als ge het een keuken kunt noemen, wemelen duizenden en duizenden muizen en ratten door elkaar. Hun gepiep en gekrijs snijdt door merg en been. En daar moeten die mensen in leven!

VICTOR: Pure horror!

BABETTE: En dat is werkelijkheid! Wij, vetgemeste Europeanen, laten die mensen er doodleuk creperen. *(dramatisch)* Ze liggen daar. Opgerold tot een hoopje ellende. Ineengekrompen, levende skeletten, met als enige wapen hun lange, kromme vingernagels, waarmee ze hun insectenbeten openkrabben. Niemand die hen helpt. Niemand die hen troost. Ze hebben geen mama om op te roepen. Geen papa die hen een hart onder de riem steekt.

(In het hondehok snuit Bavo luidruchtig zijn neus.)

BABETTE: Is dat de hond?

VICTOR: Ja, die is verkouden.

BABETTE: Voor die mensen is er maar één hoop: onze vereniging, De Bond voor Grote en Jonge Geesteszieken. *(achtergrondmuziek The Rose)* Wij zorgen

ervoor dat ze een menswaardig bestaan krijgen. Daarom hoop ik uit de grond van mijn hart dat Bavo dat geld teruggeeft. Zonder ons geld, is er voor die sukkelaars geen hoop meer. Zonder ons geld zal er voor hen geen helpende hand zijn... *(Victor heeft inmiddels een zakdoek genomen om zijn opkomende tranen af te wisselen. Terwijl Babette verder praat neemt Victor de cheque van Rachel uit zijn zak en stopt hem - voor Babette ongemerkt, voor het publiek duidelijk - in haar handtas.)* ... zullen ze van alle liefde verstoten blijven. Dan rest hen niets meer dan de krekels over zich heen te laten kruipen, een hoop te ellende zijn, een vuilnisbelt van rottende mensen...

(Vanuit het hondenhok klinkt gesnotter.)

BABETTE: Je moet toch met die hond eens naar de dierenarts. Hij heeft het lelijk zitten.

VICTOR: *(pinkt traan weg)* Jij bent een fantastisch meisje, Babette. Zo gevoelig, zo liefdevol... Zo'n mooi karakter ben ik nog nooit tegengekomen.

BABETTE: Ach, ik luister naar mijn hart.

VICTOR: En wat zegt je hart over mij?

BABETTE: Dat je een heel lieve dokter bent.

(Babette omhelst Victor. Geluid: gegrol uit hondenhok)

VICTOR: Zullen we naar binnen gaan? Die hond begint op mijn zenuwen te werken.

(Babette neemt haar handtas, Victor en Babette af via trap. Daarna kruipt Bavo uit hondenhok)

BAVO: Nu is 't gedaan. Ik speel niet meer mee. Niet als hond, en ook niet meer als invalide. Zo'n lief kind. Zo braaf. Die wil ik niet bedotten. En daarbij: ik zie haar graag. *(blij verrast)* Ik ben verliefd, verdomme!

CATHARINA: *(op)* Heeft Rachel de la Jarretelle haar zwart geld al witgewassen, schat?

BAVO: Wablieft?

CATHARINA: Ik vroeg of Rachel Jarretelle al een bijdrage gestort heeft voor je olifanten?

BAVO: Euh... ja.

CATHARINA: Hoeveel heeft ze gegeven?

BAVO: 75.000 euro

CATHARINA: Ik wist dat ze niet meer zou geven. Hier. Mijn bijdrage. Ook een cheque van 75.000 *(geeft cheque)* En daar zou ik een reuutje van willen.

BAVO: Een reuutje? Ja, een reuutje. Ik zal het direct doen. Een reuutje. Hoe maak ik een reuutje?

CATHARINA: Laat je secretaris dat maar doen. *(liefjes)* Wij hebben andere katten te geselen.

BAVO: Katten geselen. Ja,ja. Katten moeten wij ook nog geselen. Mag het ook een hond zijn? Daar heb ik al mee geoefend.

CATHARINA: Je moet zo zenuwachtig niet zijn, schatje. Ik ga je niet opeten, hoor. *(merkt fles ginseng op de tuintafel)* Oh jij deugniet! Je wou je energie nog oppeppen! Maar een gewone portie is voor mij niet genoeg hoor. Ik wil veel energie. Heel veel! *(neemt fles)* Kom, darling, ik zal je eens prepareren naar mijn goesting.

(Catharina sleurt Bavo naar de tuinbank. Ze zet Bavo op haar schoot en zet de fles ginseng aan zijn mond.)

CATHARINA: En nu tutteren, lieveke. En blijven tutteren tot mama zegt dat je mag stoppen... Goed zo mijn schatje. Dat brengt op jouw persoonlijke cheque al 2 extra nullen op... Ho,ho! Niet te hevig... Kom, nu is 't genoeg. Nu laten we dat spul nog een half uurtje trekken en dan gaan we er tegenaan. Ik ga naar mijn kamer. Zo gauw er stoom uit je oren komt, vlieg je maar naar boven. Ik zal klaarliggen.

(Catharina stapt achteruit terwijl ze kushandjes werpt. Op dat ogenblik Minnie en Jules op via rechts. Jules stoot de rolstoel voort. Hij kijkt en luistert naar Minnie, ziet niet waar hij rijdt.)

MINNIE: Maar als Olivia wakker wordt..

.

(Jules schept Catharina op met de rolstoel, waarna de rolstoel omkantelt en Catharina op de grond tuimelt. Ze blijft liggen.)

BAVO: Moeten we daar de gendarmen bijroepen?

JULES: Als er bloed bij is, wel. Maar ik zie geen bloed.

MINNIE: Maar ze blijft liggen!

BAVO: Toch weer geen vrouwmens dat van haar Sus gevallen is! Ik geef mijn adem niet af, hoor.

JULES: Dan pakken we de pomp! *(neemt pomp)*

BAVO: Voorzichtig, eh. 't Is al een zo'n mastodont. Als je daar nog lucht bij doet...

(Victor en Babette op bovenaan trap. Victor merkt dat Bavo nog niet in zijn rolstoel zit. Hij grabbelt Babette vast en kust haar terwijl hij naar Bavo teken doet dat hij zich moet haasten. Bavo trekt plaasters aan en doet teken aan Jules en Minnie dat ze Catharina moeten afvoeren. Jules (met pomp) en Minnie voeren Catharina af via rechts. Bavo gaat in de rolstoel zitten.)

VICTOR: Wie we daar hebben! Onze vriend Bavo!

BABETTE: Bavo! Hoe is het ermee?

(Babette loopt trap af, struikelt aan laatste trede en valt met haar gezicht naar beneden, zodat ze niets ziet. Bavo springt op uit zijn rolstoel om haar te helpen. Victor wijst hem dreigend terug op zijn plaats. Bavo gaat weer in zijn rolstoel zitten.)

BAVO: Kom hier, Babetje, dat ik u opraap.

(Victor helpt Babette overeind. Muziek: "I just want to make love to you" van Edda James" Antoinette op. Terwijl ze playbackt verleidt ze Victor (=spel) Na +/- 30 sec. muzikale pantomime Victor en Antoinette in vervoering samen af via trap.)

BAVO: Ik denk dat ge er gelegen hebt.

BABETTE: (klopt het stof van haar kleding) 't Was maar van de laatste trede. 't Doet geen pijn.

BAVO: Ik bedoel dat uw dokter Lecompte er met een ander vandoor is.

BABETTE: Da's niet erg.

BAVO: Nee?

BABETTE: Weet je waarom ik van de trap viel? Mijn hart begon sneller te slaan toen ik jou zag. Veel sneller dan toen dokter Lecompte me kuste. En toen kon ik niet rap genoeg bij jou zijn.

BAVO: Zie je mij graag?

BABETTE: Ja, ik zie je heel graag, Bavo. Daarom heb ik op de rekening van dokter Lecompte 75.000 euro gestort. Jij moet heel rap genezen. Zodat ik je kan vastpakken, knuffelen, strelen...

BAVO: Doe je dat allemaal uit liefde voor mij?

BABBETTE: Ja. Ik wil dat snel geneest. En ook dat je die 75.000 rap terugbetaald. (zet handtas op tuintafel) Want je weet dat ik dat geleend heb, eh? Uit de kas van de Bond voor Grote en Jonge Geesteszieken. Ik zou niet willen dat ZIJ het geld moeten missen. Want de toestanden in die tehuizen zijn zo verschrikkelijk! (*dramatisch, achtergrondmuziek: The Rose (Bette Middler) - orkestraal*) Honderden hulpeloze mensenkinderen liggen met opengesperde ogen naar onze hulp te hunkeren. Ze kunnen niets vragen. Alleen dat kleine lichtpuntje dat in hun ogen straalt, zegt dat ze nog hoop hebben. Een klein sprankeltje hoop op een een bed zonder kakkerlakken, muren zonder schimmel of pissebedden. Geen krekels op de vloer. Geen ratten of muizen in de keuken.

Als wij hen niet helpen zijn ze gedoemd om als opgerolde rolmopsen in de stank te blijven liggen en te hopen dat de dood hun van hun lijden verlost...

(Bavo is aangedaan en haalt Rachels cheque uit zijn vestzak. Hij bekijkt de cheque, rijdt naar de tuintafel en steekt de cheque - voor Babette onzichtbaar, voor het publiek duidelijk - in haar handtas.)

BABETTE: Ons geld is hun enige redding. Onze omhalingen betekenen vreugde voor die arme stakkerds die nog wel ademen, maar niet weten waarom. Wij verhinderen dat ze wegwijnen tussen het ongedierte en de schimmel.

BAVO: Babette. Ik ben geroerd tot in het diepste van mijn hart. Je krijgt geld terug. Daar mag je zeker van zijn. En van mij krijgt ge al mijn liefde op de koop toe. Ik hou van je. Als ik niet in een rolstoel zat, zou ik dat direkt bewijzen.

BABETTE: Kan je dat niet vanuit een rolstoel?

BAVO: Nee, daar heb ik 't één en 't ander voor nodig.

BABETTE: Maar je toch alles om mij gaarne te zien. Je hebt een mond, en handen... Dat mag je straks allemaal gebruiken als ik straks stiekem terugkom.

BAVO: Straks? Maar 't is al tien uur.

BABETTE: En binnen twee uurtjes is het middernacht.

BAVO: Wil dat zeggen dat jij...?

BABETTE: Dat wil zeggen dat ik terugkom. Om je te verrassen.

BAVO: Oh Babette!

BABETTE: *(kust Bavo vluchtig op de wang)* Tot straks! *(af via links)*

BAVO: *(Staat op uit zijn rolstoel. Trekt de beenplasters af. Gooit ze in de lucht van de pret.)* Babette! Mijn Babette! I love you! *(Danst van de pret en zingt daarbij "Ze is mijn lief" van Helmut Lotti:)* "Want ik weet ook dat zij mijn lief is. Dat zij mijn grote hartedief is. En dat ik altijd van haar houden zal. Ja daar ben ik zeker van..."

JULES: *(op via rechts)* Gravin Catharina is bijgekomen.

BAVO: En nu vraagt ze naar mij, zeker?

JULES: Nee, ze vraagt een lintmeter.

BAVO: Een lintmeter? Waarom?

JULES: Ze is bijgekomen.

BAVO: Dat hebt ge al gezegd.

JULES: Minstens vijftig kilo.

BAVO: De pomp?

JULES: *(knikt "ja")* Doorgepompt.

MINNIE: *(off set)* Kom mevrouw. We zullen een dokter bellen.

CATHARINA: *(off set)* Nee. Ik durf niet.

(Minnie duwt tegenstribbelende Catharina het podium op. Ze ziet er uit als een opgeblazen Michelinmanneke = opgevuld met opgeblazen zwembanden.)

BAVO: O nee! Een Michelin-madammeke. Is er een dokter in de zaal?

JULES: Of een garagist?...

CATHARINA: Zo durf ik niet onder de mensen komen.

BAVO: Niet aantrekken, Catharina. Iedereen kan zien dat ge van een goed merk zijt.

CATHARINA: Wat gaat er nu met mij gebeuren? Ik ga toch niet ontploffen?

JULES: Als ge niet in een nagel trapt niet, denk ik.

CATHARINA: (tot Bavo) Nu zal ons slippertje niet kunnen doorgaan.

BAVO: Nee, daar ben je nu veel te baanvast voor.

MINNIE: Ik moet dringend nu terug naar mevrouw Olivia.

800 BAVO: Neem de rolstoel dan mee. Die heb ik niet meer nodig.

MINNIE: Oke... Als ik jou was zou ik de 100 opbellen. Mevrouw ziet er niet goed uit. Ik denk dat ze ziek is. *(af met rolstoel via rechts)*

CATHARINA: Ik voel me niet ziek. Ik voel me alleen maar... opgeblazen.

JULES: Juist!

BAVO: Zal ik een diëtiste opbellen?

CATHARINA: Nee. Ik ga een taxi bellen. Ik wil naar huis.

BAVO: Maar Catharina. En uw checkske van 5 euro. dan?

CATHARINA: Daar zet ik vier nullen achter...

BAVO: Oh merci, Katrientje.

CATHARINA: ...en daar betaal ik de specialist mee die mij kan genezen. (*waggelt af via trap*)

JULES: Zou ze niet beter een takelwagen bestellen?

BAVO: Voor mijn part bestelt ze een hijskraan. Als ze maar vertrekt.

JULES: Waarom hebt ge die rolstoel terug meegegeven, mijnheer Bavo? Komt Babette niet meer terug?

BAVO: Jawel. Maar als ze terugkomt, ben ik geen invalide meer. Dan vertel ik haar alles. Alles!

ANTOINETTE: (*Op via trap. De boezem is plat. Stormt de trap af. Paniek.*)

Monsieur Bavo! Regarde. Mijn Alpes d'Huezkes sont partis.

BAVO: En hebben ze iets uitgehaald?

ANTOINETTE: Oui,oui. Monsieur Victor heeft ze uitgehaald.

BAVO: Hij heeft u verder toch gerustgelaten?

ANTOINETTE: (*verheerlijkt*) Nee!

JULES: Heeft mijnheer Victor je gezien? Maar ik had nog zo gezegd dat je moest binnenblijven. Mijnheer Victor ziet jouw ras niet graag.

ANTOINETTE: De skijndrakt van boven zag hij pourtant heel graag. Maar de echte drakt van onder!... olala!

JULES: Heeft mijnheer Victor je misbruikt?

ANTOINETTE: Nee. GEbruikt.

JULES: Maar mijnheer Victor verleidt nooit travestieten.

ANTOINETTE: Ah, maar HIJ mij niet verleid heb. IK hem verleid heb.

JULES: Jij hem? Nee. Mijnheer Victor knoopt nooit connecties aan met vrouwen zonder voorkomen.

BAVO: Antoinette was daarstraks buiten westen, Jules. 'k Heb er toen DE pomp op gezet. En omdat Minnie op de buik duwde, bleef de lucht hier steken. In twee ferm porties. 'k Heb gepompt totdat ze maat 105 had.

JULES: Maat 105?

ANTOINETTE: (*haalt grote beha boven en toont die aan Jules.*) Zo groot...

JULES: Zo groot!

BAVO: Waar heb je dat gehaald? Jij hebt normaal toch zo'n grote maat niet nodig?

ANTOINETTE: Dat was om op te stuur naar de droomfabriek. Maar nu moet Bart Peeters mij niet meer help. Mijn droom is uitgekoom. Kij moogt hem aan madame Rachel geven. Mijn lapkes zullen nu wel weer pas. Ik ben terug het vlakke land.
(reikt beha aan Bavo)

JULES: *(neemt beha)* Het vlakke land, dat het mijne is. Kom, Antoinetje. Ik wil niet dat ge met frustraties blijft rondlopen. Ik zal je opmonteren, opfleuren *(neemt pomp)* en oppompen.

ANTOINETTE: Oh Jules. Gij zijt geen skijnvriend, maar een ekte vriend.

(Jules en Antoinette af via trap.)

BAVO: Voilà. Straks win ik de weddenschap en krijg ik 33500 euro plus de helft van Rachels bijdrage, dat is nog eens 33500 euro. Totaal: 75000 euro. En schulden heb ik niet meer, want de cheque van Catharina - waar mijn baas toch niks van weet - heb ik stilletjes in Babettes handtas gemoffeld. *(opgeluchte zucht)*

(Olivia en Minnie op via rechterkant. Olivia zit in de rolstoel. Minnie duwt de rolstoel. Olivia heeft twee brieven in de hand.)

OLIVIA: Mijnheer Bavo, ten eerste waarom ben je nog niet naar mij gekomen? En ten tweede waarom levert de postbode jouw brieven bij mij? Hebt jij geen brievenbus? *(overhandigt brieven)*

BAVO: Dat is een brief voor Victor en ene voor mij. Da's straf.

OLIVIA: Wablieft?

BAVO: Ik zei: da's straf.

OLIVIA: Kom je seffens af? Kom Minnie we gaan terug. Gij gaat het bed opdekken, en ik ga mijn voeten wassen. 'k Ben veel vergeten, maar ik weet nog dat ik van onder proper moest zijn.

(Olivia en Minnie af via rechts)

BAVO: *(bekijkt de brieven)* Geen afzender...

VICTOR: *(op via trap, slecht gezind)* Dat is me nog nooit overkomen! Hoe is het mogelijk? Hoe komt het dat hier zo'n exemplaar rondloopt? Zit jij daar voor iets achter? Of probeer je achter mijn rug nog wat zakgeld te verdienen?

BAVO: Pf! Ik heb genoeg verdiend. Rachel heeft 75.000 gestort en Babette ook. Wat wilt ge nog meer?

VICTOR: En bij Catharina is het mislukt, zeker? Daar was je straf genoeg voor, eh?

BAVO: Maar vent toch! Heb je mij al eens goed gezien? Bij mij mislukt niks.

VICTOR: Waar is die cheque dan?

BAVO: Die heb ik niet meer. Dat geld heb ik weggegeven. Maar jij, met uw friscobakske op de plaats van je hart, zal dat wel niet verstaan

.

VICTOR: Weggegeven?

BAVO: Ja, aan Babette. Ik kan verdragen dat je van rijke madammen wat zakgeld achteroverdrukt. Maar dat je met geld van arme sukkelaars de grote Jan gaat uithangen, dat kan ik niet verdragen. Ik heb daar geen ijszakske zoals jij. Ik

heb een warm-kloppend hart. En daarom heb ik die cheque van Catharina stillletjes in Babettes handtas gestoken, zonder dat ze 't wist. Né na!

VICTOR: Jij ook?

BAVO: Hoe "jij ook"?

VICTOR: Denk je nu echt dat ik een bullebak ben? Dat ik het over mijn hart kon krijgen om 75.000 euro van een liefdadigheidsinstelling aan te nemen? Maar vent toch! Toen Babette zo aangrijpend die mistoestanden schilderde, was ik geraakt tot in 't diepste putteke van mijn ziel. Ik zag hun ellende voor mijn ogen. Ik zag de kakkerlakken, ik hoorde de krekels, ik voelde de machteloosheid van die mensen... Ik kon haar geld niet aannemen. En toen heb ik stillletjes de cheque van Rachel in Babettes handtas gestopt.

BAVO: Dat was edelmoedig van u. Gij zijt een betere vent dan ik dacht... Had ik dat geweten, had ik mijn cheque bijgehouden.

VICTOR: En had ik geweten dat gij zo'n gevoelig ventje zijt, had ik mijn cheque bijgehouden.

BAVO: Dus nu heeft Babette twee cheques van 75.000 euro. Hoeveel hebben wij dan verdiend?

VICTOR: 75.000 euro... van Babette.

BAVO: Er zijn twee brieven aangekomen. Misschien zit daar nog een cheque in?

VICTOR: Twee brieven? Van wie?

BAVO: Eén voor u en één voor mij. Madame Olivia heeft ze gebracht. Er is naar 't

schijnt geen brievenbus aan uw voordeur.

VICTOR: Hier is wel een brievenbus.

(Bavo en Victor nemen ieder hun brief en openen die.)

VICTOR: Van wie is die van u?

BAVO: Van Babette.

VICTOR: De mijne ook.

(Gaan beiden in een andere hoek staan en lezen hun brief luidop.)

VICTOR en BAVO: *(samen)* " Beste Victor/Bavo, Hartelijk dank voor uw cheque van 75.000 euro. Je vriend is ook zo welwillend geweest mij een cheque van 75.000 te geven. Ik ben dus 150.000 euro rijker ben en jullie... hebben niks. Want de 75.000 van de Bond van Grote en Jonge Geesteszieken zal nooit op jullie rekening komen. Die bond bestaat niet.

BAVO: We zijn bedot!

VICTOR: De teef!

BAVO: En toch doe ik er mijn klak voor af. De manier waarop ze dat geflikt heeft! Dat was geweldig. Ik weet dat ik gefopt ben, maar ik kan er niet kwaad op zijn. Integendeel, ik sta er paf van. En ik zou ze nog altijd gaarne zien, moest ze terugkomen. Daar kunnen we nog wat van leren, Victor!

VICTOR: Maar dat ze MIJ zoiets lapt! Mij! De knapste vrouwenversierder van heel den Belgique!

BAVO: Zo goed zijt ge nu ook weer niet. Gij kent per slot van rekening toch ook het verschil niet tussen "het" en "de".

VICTOR: Mijn brief was nog niet gedaan. De uwe?

BAVO: Nee. 'k Had ook nog niet gedaan.

VICTOR en BAVO: (*Lezen samen*) Je ziet, Victor/Bavo dat mannen gemakkelijk in de doekjes kunnen gedaan worden. Zeg dus niet te gauw, 't is weer een vrouw. En onderschat ze nooit! Trouwens, geen enkele man kan een vrouw verleiden als ze niet WIL verleid worden. Onthou dat bij je volgende veroveringspoging.

BAVO: Eigenlijk waar, eh Victor? Een vrouw die niet wilt, daar hebben wij geen vat op. Dan mogen wij er nog zo goed uitzien en nog zo flink ons best doen. Dat haalt niets uit.

VICTOR: Ik moet dus eigenlijk geen gaine aandoen?

BAVO: Maar vent toch! Trekt dat spel uit! Ge prangt een elastiek van tien centimeter dik rond uw buik om vijf centimeter vet weg te duwen! Wat haalt dat uit?

VICTOR: Ik moet nog één paragraaf lezen.

BAVO: Ik ook.

VICTOR en BAVO: (*lezen samen*) Toch moet ik toegeven dat je over goede kwaliteiten beschikt. Om op één dag 225.000 euro te ontvangen moet je bekwaam zijn. Daarom ben ik bereid de 150.000 euro waarover ik nu beschik in te zetten als beginkapitaal van ONZE samenwerkende vennootschap. Wat denkt

je daarvan? Getekend: Babette.

BAVO: *(leest alleen verder)* P.S.

VICTOR: Heb jij een P.S.

BAVO: Ja. Jij niet?

VICTOR: Nee.

BAVO: *(leest)* P.S. Ik heb je beloofd vanavond terug te komen. Dat doe ik ook. Want ik hou van je. *(enthousiast)* Victor! Ze houdt van me! Ze houdt van me! Ik heb de weddenschap gewonnen! *(danst en springt van plezier.)*

VICTOR: Je weet toch hoeveel vijftig percent van O is, ja?

BAVO: Al zou ik vijftig percent trekken van O,0000 dan nog zou ik een gat in de lucht springen. Ik ben stapelverliefd op Babette. Of ze ons nu opgelicht heeft voor 1euro of voor 150.000. Als ze me graag ziet ben ik een miljonair.

BABETTE: *(komt van achter de haag te voorschijn)* Kom in mijn armen, gepluimde miljonair.

(Bavo en Babette omhelzen elkaar.)

VICTOR: Wat bedoelt ge eigenlijk met die samenwerkende vennootschap, Babette?

(Jules en Antoinette op via trap. Jules heeft de pomp vast. Antoinette is weer "opgeblazen". Ze blijven in het portaal het gesprek volgen.)

BABETTE: Jullie zijn allebei redelijk goed in de stiel. Van achter de haag heb ik jullie geobserveerd. Ik moet zeggen, ik heb me kromgelachen. Jullie hebben nogal moeten spartelen om geloofwaardig te blijven. Maar jullie zijn goed. Daarom wil ik een vennootschap oprichten met als handelsactiviteit: het lichter maken van te rijk volk. Jullie pakken het vrouwvolk aan en ik neem het mansvolk voor mijn rekening.

VICTOR: En de winsten?

BABETTE: Die worden eerlijk verdeeld.

VICTOR: Oké. Vijfendertig procent voor Bavo, vijfendertig procent voor mij en dertig procent voor jou.

BABETTE: A.a.a. Vijfentwintig procent voor jou, vijfentwintig procent voor Bavo en vijftig procent voor mij. Want ik ben de geldschieter en de zaakvoerster.

JULES: A.a.a. Tien procent voor ons incalculeren. Volgens de statistieken komt minstens 10 % van de bevolking bij ons terecht. Nietwaar Antoinetje? *(Drukt Antoinette tegen zich aan. Op dat ogenblik ontploft Antoinettes boezem.)*

EINDE